

Porubské noviny

Číslo: 76

OKTÓBER 3/2013

Ročník: XIX.

V tomto čísle nájdete:

 Obecné spravodajstvo
 Deň otcov
 Žatva pod Poludnicou
 Svadba na koči
 Vence SNP
 Konfirmácia 2013
 80 rokov ev. kostola
 Pocta básnikovi
 Okienko MŠ
 Školské zrkadielko
 Downhill – reportáž
 Kto je kto – rozhovor
 Dni Milana Rúfusa
 Maliar Ján Mikula
 Kto bol Ervín Suchý
 Tour de France – reportáž
 Dožinky, Lesný beh

Foto: Dušan Migala

Modlitba za mier

Napomeň našich otcov,
 Bože nad hviezdami.
 Nech trochu myslia,
 čo sa stane s nami,
 keď začnú vojnu
 a všetky svoje hnevy
 vylejú na seba.

Tie hnevy ako plevy
 pokazia zem,
 i nebo bude choré.

Napomeň našich otcov
 Ty, tam hore.

Že sa to nesmie.
 Že ako Ty si svätý,
 aj zem je svätá.

Veď chodia po nej deti.

Memento

V auguste si aj naša obec pripomenula 69. výročie Slovenského národného povstania. Výročie to nebolo okrúhle, no dôležité. August 1944 totiž zmenil naše dejiny. Je veľa ľudí, ktorí nevedia, čo vlastne SNP v našich moderných dejinách znamená a znamenalo. Zreteľne a jasne povedané, bola to slovenská vlastenecká vojna proti totalite a cudzej nadvláde. SNP bolo slovenské duchom a národné konaním.

Od tej doby pretieklo dolu Žuberovou veľa, veľa vody. Vyrástli tri generácie a tam, kde rúbaň bola, hora stojí. Nieкто možno povie, že aktéri a pamätníci už takmer nežijú. Preto prečo a načo. Áno, bolo to veľmi dávno. No pripomínať slávnú kapitolu dejín národa v čase, keď v Európe a vo svete neofašizmus zasa začína ožívať sa javí viac ako nutné.

Vtedy slovenský národ, ako pomnožená bytosť, vedená ideálmi demokracie a slobody sa postavil proti fašistom. Aj proti svojim. Ani nacistických okupantov sa nezľakol. Naši ľudia dokázali viesť ozbrojené povstanie a obetovať svoje životy za spravodlivý cieľ. Nejednen zahynul, vznikli nevyčísliteľné materiálne škody... Trinásť mien vytesaných do mramorovej dosky na kamennom pomníku v obci a štyri mená na Polčennom. Čo meno, to osud a príbeh s tragickým koncom. Memento ako hrom.

Foto: Ing. Ján Jambrich

Foto: Mgr. Ľudmila Kráľová

Vojna nie je virtuálna hra. Padlí vojaci, partizáni i civilné osoby mlčky pripomínajú to, čo bolo a vystríhajú, aby to, čo bolo, už nebolo. „Mŕtvi už nechcú slzy, len mier prosia svojou nemotou.“

V roku 2014 uplynie 100 rokov od začiatku I. svetovej vojny a pripomenieme si 70. výročie SNP. Výročia okrúhle, hodné pripomenutia a primeranej pozornosti.

Dušan Migala, šéfredaktor

Domov

Vták má svoje hniezdo, líška diery a človek svoj domov. Myslím predne ten tichý kút, kde zlatá žiara svitu zasvieti mu po prvý raz do tváre. To je niekde palác, niekde len chalupa, ktorá má však vždy svoje podivné kúzlo. Rozhliadneme sa svetom a zdá sa nám, celý svet by mal patriť nám a my jemu. Celá zem mala by byť našim domovom! Lenže je život iný, celkom iný! I sťahovavý vták, ktorý má dva domovy, vracia sa pravidelne na svoje staré miesta, kde sa živí ako vie, a teší sa životu. Kto je doma všade, ten nemá nikde domova. Kto sa domnieva, že mu je vlastnou celým svetom, vskutku je bez vlasti. Preto má rodná zem svoju chuť i vôňu a človek nevdojak vracia sa k nej znovu, povolný tej tajomnej sile.

Martin Rázus: Hovory so synom i s tebou.

MR

Martin Rázus

(*18. október 1888,
 Liptovský Mikuláš –
 † 8. august 1937, Brezno)

slovenský básnik, prozaik, esejista,
 dramatik, publicista, politik
 a evanjelický kňaz

125. výročie

Milan Rúfus

(*10. december 1928,
 Závažná Poruba –
 † 11. január 2009,
 Bratislava)

slovenský básnik,
 literárny historik,
 prekladateľ a esejista

85. výročie

V mieri pochovávajú synovia otcov, vo vojne pochovávajú otcovia synov.

Maminka, ocko: „Zahrajme sa!“

Typickým znakom detstva je hravosť. Hra rozvíja myslenie, motoriku, tvorivosť... S cieľom motivovať rodičov k tomu, aby sa v čase nastupujúcich prázdnin spoločne zahrali so svojimi ratolesťami pripravila Jednota dôchodcov v Závažnej Porube výstavu hračiek. Kurátorom výstavy bola Želmíra Staroňová ml. Zhromaždené exponáty návštevníkov zaviedli do doby, keď rodičia boli deťmi. Na výstave bolo možné vidieť hračky do ruky, hračky drevené, bábiky, divadielko, stavebnice z dreva a mnoho, mnoho hračiek, ktoré už zišli z očí. Prečo asi? Nastúpili hry virtuálne, počítače, obrazovky televizorov. Vytratil sa však ľudský kontakt. Expozícia avizovala, že každé dieťa je budúci dospelák a každý dospelák je bývalé dieťa. Nakoniec otec a mama dobre vedia, že hra nie je samoučelné vyplňovanie voľného času. Znamená hodnoty, ktoré malý človečik potrebuje najviac: žiada lásku, bezpečie a istotu. A práve to treba deťom viac ako chleba.

Dve ruky máme. Jednu pre ocka, druhú mame

Všetkým je dobre známy sviatok Deň matiek pripadajúci na druhú májovú nedeľu.

Menej je už známe, že tretia júnová nedeľa patrí otcom. Deň otcov oslavuje všetkých otcov, otcovstvo a vplyv otcov na rodinu. S cieľom osláviť Deň otcov zorganizovala domáca materská škola v Areáli Mateja Staroňa v piatok 14. júna 2013 stretnutie rodičov, detí a učiteľiek. Boli to milé, sviatočné chvíle. Scenár podobný textu známej piesne Sme svoji. Deti sa vyšantili, pochutili si na opekannej slaninke a špekáčikoch, čo s láskou pripravili ocko-via. Mamičky mali radosť, že rodiny sa stretli v prírode a v pohode. A detúrence veľmi potešila aj veľikánska torta s logom školy, čo priniesla pani riaditeľka.

Ako správne separovať?

Ak budeme správne triediť odpad, umožníme tak jeho ďalšie spracovanie, z odpadu vznikne výrobok, ktorý môžeme opäť použiť a ochránime tak aj životné prostredie. Pri triedení odpadov vám pomôžu nižšie uvedené informácie.

PAPIER (Modrý kontajner)

Čo sem patrí? - novinový, kancelársky, baliaci papier, časopisy, kartónové krabice

Čo sem nepatrí? - plastové obaly kníh, tapety, celofán, obaly Tetra-pack, lepiace pásky, zaolejované papiere a krabice

PLASTY (Žltý kontajner)

Čo sem patrí? - plastové fľaše od nápojov PET, plastové obaly z čističích prostriedkov (vymyté), fólia

Čo sem nepatrí? - plastové fľaše znečistené od olejov a chemikálií, polystyrén, znečistená fólia

SKLO (Zelený kontajner)

Čo sem patrí? - sklenené fľaše farebné, číre, poháre od zaváraním, tabuľové sklo

Čo sem nepatrí? - keramika, žiarivky a žiarovky, autosklo, drôtené sklo, zrkadlá, porcelán

KOVY (Hnedý kontajner)

Čo sem patrí? - kovové obaly, konzervy, kovové výrobky a súčiastky, alobal, nápojové plechovky

Čo sem nepatrí? - znečistené kovové obaly chemikáliami, farbami a pod.

Separujte s nami!

Začiatkom júla umiestnil Obecný úrad v Závažnej Porube na zberné miesta v obci hnedé veľkokapacitné kontajnery určené len pre plechovky a plechové konzervy. Iné komodity do týchto kontajnerov nepatria. Separovaním kovového odpadu sa pomôže životnému prostrediu. Okrem toho separujeme: plasty, papier, sklo a kovy. Za pochopenie a disciplinovanosť dopredu ďakujeme.

• Sem patria: kovové obaly, konzervy, alobal, nápojové plechovky

Aj na Krakovej holi stojí strom zelený

Krakova hoľa (1752 m n. m.) je jeden z najzaujímavejších končiarov Nízkych Tatier. Spája tri doliny: Jánsku, Iľanovskú a Demänovskú. Poskytuje výnimočný pohľad na Liptovskú kotlinu, Chočské vrchy, Západné, Vysoké Tatry a hlavný hrebeň Nízkych Tatier. V podzemí skrýva množstvo jaskýň. Veľká časť tejto chránenej oblasti patrí do katastrálneho územia Závažnej Poruby. Nie náhodou je Krakova hoľa obľúbeným cieľom turistických vychádzok. V tomto roku vystúpilo na tento impozantný vrchol viac ako tridsať Porubänov v zastúpení všetkých vekových kategórií. Obrázok z výstupu ponúkame ako inšpiráciu pre letné celodenné túry do okolia Závažnej Poruby.

Moja Závažná Poruba

• Zľava: Dušan Piatka, P. Baráni, starosta.

Dušan Piatka napísal a vydal knihu spomienok Moja Závažná Poruba. V prítomnosti najbližších, rodiny, priateľov a známych predstavili a uviedli túto knihu medzi ľudí. Slávnostný akt sa konal 3. júla 2013 v obradnej miestnosti obecného úradu. Starosta P. Baráni knihu pokrstil zrnom z porubských polí. Autor sa potom podpísal do pamätnej knihy obce. Slávnostného aktu sa zúčastnila aj vnučka Pavla Beťku pani Patrícia, žijúca v USA. Pavel Beťko sa v 19. storočí vysťahoval za prácou do Ameriky. Pani Patrícia spracovala rodostrom rodiny Beťkovej a pri tejto príležitosti odovzdala Dušanovi Piatkovi tento vzácny dokument. (Mama Dušana Piatku - Zuzana, r. Beťková). Kniha je prístupná na obecnom úrade a v Dome Milana Rúfusa.

SPRÁVY ZO SAMOSPRÁVY

Jún

Na mimoriadnom zasadnutí OcZ dňa 13.06.2013 starosta obce oboznámil poslancov s podpísanou Zmluvou o poskytnutí prostriedkov Recyklačného fondu medzi Recyklačným fondom a Združením obcí – Čistý Liptov, ktorého sme členom. Predmetom zmluvy je poskytnutie účelovej dotácie na nákup 1100 l zberných nádob. Naša obec obdrží 5 ks zberných nádob na papier, 6 ks na plasty, 6 ks na sklo a 3 ks na kovové obaly.

Na júnovom zasadnutí sa prejednávala správa komisie pre ochranu verejného poriadku, ktorú predniesol jej predseda Ing. Miroslav Beľko. Starosta v rámci správy oboznámil o rokovaní ZMOŠu, na ktorom sa zaoberali aj pohybom malotraktorov po miestnych komunikáciách, k čomu bolo vydané záväzné stanovisko. V ďalšom Ing. Kováčová, hlavná kontrolorka predniesla odborné stanovisko k záverečnému účtu našej obce za rok 2012. K prednesenému záverečnému účtu neboli vznesené pripomienky, keďže obec hospodárila s prebytkom finančných prostriedkov. Poslanci schválili všeobecne záväzné nariadenie obce o prevádzkovom poriadku pohrebiska. Taktiež schválili výšku príspevku na čiastočnú úhradu nákladov v školách a školských zariadeniach. Tiež bola prerokovaná žiadosť nášho ev. cirkevného zboru a.v. o finančnú výpomoc na opravu chrámu pri príležitosti 80. výročia jeho postavenia. Poslanci schválili 2.000,00 €. Zástupca starostu Ing. Beľko oboznámil, že sa začalo spracovanie pasportizácie miestnych komunikácií, ktoré by malo tiež riešiť dopravné značenie v obci.

August

Augustové zasadnutie vzhľadom na neprítomnosť starostu obce viedol zástupca starostu obce Ing. Beľko, na ktorom si poslanci vypočuli informáciu o hospodárení obce za I. polrok 2013, kde jednotlivé kapitoly rozpočtu sú plnené cca na 50 %, čo je v súlade s rozpočtom. Riaditeľka ZŠ M. Rúfusa Mgr. Mária Boltižiarová, riaditeľka MŠ Katarína Jambrichová a vedúca školskej jedálne Mária Jačalová predniesli správy o pripravenosti školských zariadení na školský rok 2013/2014. Základnú školu bude navštevovať 54 detí, v MŠ je zapísaných 46 detí, takže počet detí v oboch zariadeniach je oproti minulému roku vyšší.

Zariadenia sú tak po technickej ako aj materiálnej stránke pripravené na začatie prevádzky.

V materskej škole sa vykonala rekonštrukcia sociálnych zariadení a priestorov

potrebných na prevádzku školskej jedálne. Zasadnutia sa tiež zúčastnila delegácia Opaliska s.r.o., kde boli riešené vzťahy medzi s.r.o. a obcou. Zástupca starostu obce sa vyjadril, že obec má záujem, aby stredisko fungovalo a reprezentovalo našu obec, k čomu je potrebné vyvolať spoločné stretnutie. Po ukončení zasadnutia sa poslanci zúčastnili kladenia vencov k pomníku padlých pri príležitosti 69. výročia SNP.

September

Na septembrovom zasadnutí bola prednesená správa komisie výstavby a územného plánovania, protipovodňová. Túto predniesol predseda Ing. Ján Jambrich. Komisia riešila sťažnosti občanov a taktiež vydala stanoviská k drobným stavbám, stavebným úpravám a záväzné stanoviská pre Spoločný stavebný úrad v Lipt. Mikuláši.

Ing. Pavel Beľko informoval poslancov, že je už vypracovaná pasportizácia miestnych komunikácií, ktorá je k nahliadnutiu pre všetkých občanov na obecnom úrade.

Peter Lešťan oboznámil poslancov, že sa začali práce na cykloturistickej a bežeckej trase.

Prizvaný JUDr. Vozár priblížil poslancom situáciu ohľadom nájmu LV H-130. Starosta informoval ohľadom vodnej nádrže na zasnežovanie. Prevádzkovateľ musí dodržať pri napúšťaní predpísanú výšku hladiny tak, aby nedošlo k zamoknutiu pozemkov občanov. Starosta vyzval s.r.o. Opalisko, aby predložili do týždňa svoje návrhy na prevádzkovanie strediska, o ktorých sa bude rokovať v najbližšom čase a platný prevádzkovo manipulačný poriadok a platné vodoprávne povolenie. Ing. Igor Kováč prečítal list Ing. Jána Dudu, v ktorom odôvodnil vzdanie sa mandátu poslanca. Ďalej starosta obce podal informáciu o podujatiach, ktoré budú sprevádzať spomienkové podujatie Stretnutia MR (Martin Rázus a Milan Rúfus).

Ing. Pavel Beľko, zástupca starostu

Zaspievaním štátnej hymny a položením vencov k vojnovým pamätníkom si v Závažnej Porube pripomenuli 69. výročie SNP

foto: Ing. Ján Jambrich

Zelená žatva pod Poludnicou

Lucerna siata predstavuje dôležitú súčasť jedálňička dojnic. Obsahuje veľa bielkovín, vápnika a iných prvkov potrebných pre produkciu mlieka. V poradí už druhý zber tejto hospodárskej plodiny sa uskutočnil na Jakuba. Za jeden jediný deň nemalý „tál“ pod Poludnicou pokosili, zhrabali do riadkov, pozbierali, porezali, naložili, odviezli a uskladnili ako senáž. Na všetky práce dozerali aj dlhonoží „inšpektori“ s červeným zobákom.

Chlieb nepriletí ako vták

Obilie dozrelo, počasie praje, treba žať. Prvé žacie stroje prišli do Závažnej Poruby už 19. júla 2013. Pod Poludnicou sa začala žatva. V tomto roku o niečo skôr. Žatva je vážna vec. Je to tak ako napísal básnik: Na chlebk musíš poorať a hodný svojho chleba žiť. Chlebk si treba zaslúžiť.

Pietneho aktu sa zúčastnili poslanci obecného zastupiteľstva, učitelia miestnych škôl a desiatky obyvateľov.

Predseda Miestnej organizácie Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov a poslanec obecného zastupiteľstva Dušan Migalá v príhovore povedal: „Pomníky nestoja pre okrasu obce, ale preto, aby trvalo vyjadrovali úctu a vďaku padlým. Živým pripomínali vojnové udalosti a vystríhali, aby sa už nikdy neopakovali.“

Príhovor zakončil slovami uvedenými na mramorovej doske pamätníka: „Nikto nemôže väčšími milovať, ako keď dušu položí za svojich priateľov.“

-dm-

Komisia pre výstavbu, územné plánovanie a protipovodňové aktivity

Informácia o činnosti komisie pôsobiacej pri OcZ v Závažnej Porube

V období druhého a tretieho (07/2012 až 09/2013) roka volebného obdobia 2010-2014, pracovala komisia v zložení:

- Ing. Ján Jambrich, ako predseda,
- Ing. Ján Duda, Ing. Ján Beťko, Ing. Martin Jurečka, pp. Milan Staroň, Peter Jambrich, Ján Kamien, ako členovia,
- externe pre právne poradenstvo JUDr. Vozár,
- pracovníčka Spoločného stavebného úradu v Lipt. Mikuláši, Mgr. Tuková, pre poradenstvo a spoluprácu pri riešení problémov obce z hľadiska stavebnej činnosti.

Komisia bola zlúčená s navrhovanou komisiou na vysporiadanie pozemkov pre rozvoj obce po komunálnych voľbách v r. 2010 a začala pracovať od zasadnutia OcZ, dňa 31.01.2011. Na svojom prvom zasadnutí dňa 21.02.2011 prijala hlavné ciele svojej činnosti na volebné obdobie 2010-2014:

- 1/ Spolupracovať na dobudovaní kanalizácie a následnej úprave miestnych komunikácií.
- 2/ Dohliadať a koordinovať postup na ukončenie, technické zabezpečenie a siete pre prevádzku Domu sociálnych služieb a zariadenia pre seniorov (ďalej DSSaZPS).
- 3/ Podporiť aktivity a záujem mladých občanov a rodín o bývanie v obci, hlavne cielenou spoluprácou pri vysporiadaní stavebných pozemkov v lokalitách podľa Územného plánu obce.
- 4/ Podporovať prípravu a realizáciu verejného osvetlenia v obci, na základe žiadostí o podporu zo štátnych fondov Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky.
- 5/ Podporovať prípravu a realizáciu rekonštrukcie Kultúrneho domu.
- 6/ Podľa potreby a konkrétnych požiadaviek riešiť a spolupracovať pri opravách budov a zariadení v správe obce.
- 7/ Podľa potreby spolupracovať pri riešení požiadaviek a problémov občanov našej obce, rozvoja športovísk a priestorov kultúrneho využitia, ktoré spadajú do pôsobnosti stavebnej komisie.

Zasadnutia komisie sa konali zväčša podľa plánu zasadnutí, resp. podľa potreby riešenia podaní od občanov alebo žiadostí, súvisiacich najmä so stavebnými činnosťami. Celkom sa komisia zišla

9x a preriešila 39 záležitostí, väčšinou charakteru ohlásenia drobnej stavby, odstránenia stavby, drobné stavebné úpravy a ďalej to boli požiadavky na súhlasné stanovisko obce pre vydanie stavebného povolenia. Boli riešené aj sťažnosti občanov v spolupráci s komisiou životného prostredia a ochrany verejného poriadku, nerešpektovanie stavebného zákona a svojvoľné aktivity, doriešené na vyššom orgáne – Spoločnom stavebnom úrade v Liptovskom Mikuláši.

Zo všetkých zasadnutí a šetrení komisie boli spísané zápisnice a sú uložené v archíve OcÚ, v prípade záujmu je možné do nich nahliadnuť a bližšie sa zoznámiť so záležitosťou.

Stručne priblížim vyhodnotenie hlavných cieľov činnosti stav. komisie, ktoré by som, spojil to aj s realizáciou stavieb v tomto období a výhľadovo akciami v investičnom pláne obce:

- ad 1/ po dokončení kanalizácie v obci, boli zrealizované aj úpravy miestnych komunikácií v dvoch etapách, z ktorých prvá bola financovaná z Eurofondov a prostriedkov LVS, druhá po zmene projektu z prostriedkov PPA, MPVŽ a obce, v celkovej sume 226 842 €;
- ad 2/ DSS a ZPS, funguje, zodpovedá štandardu a požiadavkám ubytovaných klientov. Zariadenie vedie nová riaditeľka, ktorá má snahu zabezpečiť a inštalovať výťah, resp. transportér po schodoch pre nechodiacich klientov;
- ad 3/ naďalej je otvorená otázka IBV v obci, pre riešenie vlastníckych vzťahov v častiach Váracké, bola zo strany ZML PS Záv. Poruba, podaná požiadavka na zápis vlastníctva týchto pozemkov do katastra;
- ad 4/ rekonštrukcia verejného osvetlenia v obci je naďalej závislá od nového projektu a financovania zo štrukt. fondov;
- ad 5/ rekonštrukcia KD otázka financií a výsledkov monitorovacieho obdobia ŠF na roky 2014-2020;
- ad 6/ boli zrealizované úpravy športovo-rekreačného areálu M. Staroňa, v spolupráci s MAS (Miestna akčná skupina) Horný Liptov v celkovej sume 29 tis. €, z toho z prostriedkov PPA 20 tis. € a spolufinancovania obce 9 tis. €;
- cez Mikroregión Tatry a Gminu Nowy Targ sa začína realizovať cyklotrasa a úprava bežeckých tratí s ná-

kupom a poskytovaním lyž. výstroja za cca 74 tis. €. Úprava tratí bude zabezpečená dodávateľsky, fy Mirage v blízkom období;

- otázka organizácie dopravy v obci a riešenie parkovacích miest najmä na ul. Hlavnej a Novej z pohľadu zimnej údržby týchto komunikácií je vyriešená dokumentom „pasportizácia miestnych komunikácií“, podľa ktorého budú v blízkej budúcnosti realizované opatrenia organizácie dopravy

- v dome Milana Rúfusa je zhotovené nové schodisko do podkrovných priestorov;

- pri príležitosti 80. výročia vysvetenia chrámu ECAV bola upravená jeho fasáda, financovaná väčšinou zo zbierky veriacich a príspevku obce 2 tis. €;

- v MŠ boli vykonané opravy soc. zariadení v sume 5 508 € a skladových priestorov ŠJ v sume 4 731 €;

- oprava garážových vrát na „Práčke“ vo výške 4 559 €;

- nutná oprava kotlov v kotolni KD, z ktorej sú vykurované aj objekty MŠ, Pož. zbrojnice, vo výške 7 004 €.

Celkom bolo v investičných akciách vynaložené 248 644 €.

ad 7/ povolenie pre s.r.o. Opalisko na sezónne postavenie prenosných buniek pre účely bufetu a občerstvenia;

- spolupráca s s.r.o. a LK, pre dodatočné stav. povolenie a legalizovanie preložky lyž. vleku a objekt chatky na „Fajke“;

- chata Opalisko a dom HS bola daná do prenájmu fe „Pemmeva“, Peter Mlynček, kde sa teraz realizujú stavebné úpravy v hodnote 5 400 €.

Naďalej bude pozornosť OcÚ a komisie zameraná na udržanie dobrého stavu nehnuteľností a prevádzkových objektov v majetku obce, vzhľadom a ďalšiemu rozvoju obce.

Záverom chcem vysloviť úctu a poďakovanie všetkým zainteresovaným, ktorý sa pričínili o takéto výsledky na úseku riešenia stavebných a technických záležitostí v obci, starostovi obce, poslancom OcZ, členom tejto komisie, ktorí k nim pristupovali citlivo a s rozvahou a p. Ing. Martinovi Jurečkovi za projektovú prípravu k niektorým vyššie uvedeným akciám.

Ing. Ján Jambrich, poslanec OcZ,
predseda komisie

V Závažnej Porube dozrieva hrozno

Nie je tomu dávno, čo sa hovorilo: Na Liptove je desať mesiacov zima a dva chladno. Pestovali sa zemiaky, darilo sa ovsu a jablone zarodili každé dva roky. Dnes je všetko naopak. Dozrievajú marhule, broskyne, hrozno i orechy. Po tieto dni sa Zdenka Brosková a Ing. Milan Oriechík už tešia z bohatej úrody hrozna. „Ešte chvíľu počkáme, aby bolo sladučké a celú úrodu skonzumujeme,“ povedal pán Oriechík pri našej návšteve ovocnej záhrady a skleníka, kde táto teplomilná rastlina rastie a rodí sladké ovocie.

Prázdniny sa skončili. Brány škôl sa otvorili.

Slávnostné otvorenie školského roku 2013/2014 sa uskutočnilo aj v Závažnej Porube a to v pondelok 2. septembra 2013. Základnú školu Milana Rúfusa bude navštevovať 55 žiakov. Do školských lavíc zasadne 18 prváčikov. V škole začne pôsobiť nová učiteľka: Mgr. Oľga Dzúrová, učiteľka anglického jazyka a vychovávateľka. Riaditeľka ZŠ MR Mgr. Mária Boltižiarová v slávnostnom príhovore uviedla: „...naším cieľom je kvalitná škola, dobrý učiteľ, úspešný žiak a šťastný rodič.“ Dôraz sa bude klásť na matematiku, prírodné vedy a slovenčinu.

Materskú školu bude navštevovať 46 detí. Pre najmenších nebolo lúčenie s matkou ľahké.

Deti milo privítala riaditeľka MŠ Katarína Jambrichová, usmiate učiteľky a atmosféra pohody. Všetkých potešili vynovené sociálne zariadenia v MŠ.

Žiakov, učiteľov a rodičov čaká desať mesiacov školskej práce.

Cirkus Jung oslovil deti

Cirkus Jung uviedol v stredu 7. augusta 2013 v Závažnej Porube svoj program. Deti mali najväčšiu radosť z vystúpenia klauna Bimba. Kúzelník zas predvádzal neuveriteľné triky a kúzla. V programe sa predstavili cvičené psy, opička a had. V závere prišiel krokodíl nilský, ktorý si pobehal po javisku. Deti ho mohli aj pohlaďiť, veď mal zaistené obrovské čeluste.

Klaun Bimbo

Autentický tvar a novoutvorená tvár

Zástavbu Závažnej Poruby zo začiatku 20. storočia charakterizujú trojpristorové murované domy s klasicistickými fasádami so sedlovou strechou. V slepom okienku uličného štítového múru je nápis s datovaním stavby. Čo dodať pre vysvetlenie. Pobyt porubských murárov v Budapešti predstavoval dobrú školu života. Nadobudnuté vedomosti a zručnosti uplatňovali doma, v rodnej obci.

Zub času sa však podpísal pod mnohé, historicky vzácné stavby rodinných domov na Hlavnej ulici. Je chvályhodné a potešiteľné, že noví majitelia týchto nehnuteľností si pri rekonštrukcii a modernizácii dali záležať aj na pôvodnej fasáde. Zachovali autentický tvar a domu vdýchli novú tvár.

Gulášovali pri guláš

• Zľava: J. Jambrich, B. Niňaj

Jánske guláše majú svoju dlhoročnú tradíciu. Nositeľom týchto tradícií sa stala Jednota dôchodcov v Závažnej Porube. V piatok 28. júna 2013 sa stretlo viac ako päťdesiat dôchodcov v Areáli Mateja Staroňa. Opekali, varili guláš, debatovali a vychutnávali si pohodu letného dňa. Medzi gulášnikov prišiel aj starosta P. Baráni s manželkou. O tom, že guláš sa vydaril, môže dosvedčiť už len prázdny kotol.

• Gulášnici

Poludnica vystupovala na Memoriáli Jána Blcháča

Na Memoriáli Jána Blcháča v Jakubovane, ktorý sa uskutočnil v sobotu 28. septembra 2013 účinkovala aj porubská Poludnica. Ženy sa predstavili ako žnice, ktoré sa po práci so spevom vrátili z poľa. Ivan Broska zahral na fujare, zaspieval a zahral na píšťale. Celodenný program moderoval Karol Polák. K prítomným sa prihovril Ján Blcháč ml. a predseda Poľnohospodárskeho družstva Agria Ján Paciga. Vo večerných hodinách koncertoval Ploštín-punk.

Hršť rodnej zeme priniesla sestra bratovi

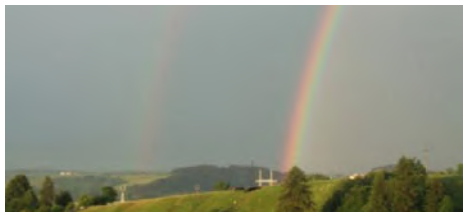

• Nebesná Nila Ivanovna, V. Pavlík, zborový farár

Obecná kronika začiatkom októbra zaznamenala vzácnu návštevu. Po štyridsiatich hodinách cesty vlakom z Moskvy pricestovala do Závažnej Poruby Nebesná Nila Ivanovna. Trvalo jej dlhé roky pokým zistila, že jej brat Nebesný Nikolaj Ivanovič padol ako devätnásťročný vojak v Závažnej Porube. Pochovaný bol do spoločného hrobu za evanjelickým kostolom z východnej strany. Telá ruských vojakov v roku 1946 exhumovali a pochovali na vojenskom cintoríne Bôrik v Žiline. Jeho telo sa však nepodarilo identifikovať a tak odpočíva pod menovkou NEZNÁMY. Nila Ivanovna sa ubytovala v penzióne Kamilka a v sprievode majiteľky si prezrela našu obec, poklonila sa padlým vojakom Čsl. armádneho zboru na Háji a vycestovala aj na Bôrik do Žiliny. Jej prvá cesta však viedla do ev. a.v. kostola v Závažnej Porube.

Tu ju zborový farár Vladimír Pavlík oslovil slovami Žalmu č. 23 – Hospodin je môj pastier...a modlili sa modlitbu Pána za brata Nikolaja, ktorý v Závažnej Porube ukončil svoju cestu životom. Na miesto, kde bol provizórne pochovaný, priniesla hršť rodnej zeme, položila kyticu kvetov, zapálila sviečku a v spomienke prosila pokoj pre dušu svojho brata. Človeku sa nechce veriť. Takmer sedemdesiat rokov hľadala miesto smrti brata a našla ho. Azbukou napísala: Nikolaj Ivanovič Nebesný pogib 3. marta 1945 goda v derevni Zavažna Poruba. Na symbolickom hrobe padlého ruského vojaka pod gaštanom za kostolom sa nachádza od 8. októbra 2013 aj rodná zem. Áno, vzniklo nové miesto piety.

Neboli to ohne, ale dúhy

Na Jána sa zvykli v Závažnej Porube páliť vatry. V tomto roku namiesto vatier Jánom k sviatku zasvietili dúhy. Z Potočka na Hrádok. Bolo to nevídané divadlo, ktoré svojim aparátom narýchlo zaznamenal Ing. Ján Jambrich. foto: -jj-

Komunikácia znamená kooperáciu

Návštevníkom chaty Opalisko a okoloidúcim turistom sa v stredu 17. júla 2013 naskytla neobyčajná podívaná. Dvadsaťosemtonový žeriav prekladal betónovú garáž z miesta na miesto. Náročná operácia, ktorá trvala takmer štyri hodiny, sa nakoniec podarila. Na celej akcii sa podieľali tri firmy pôsobiace na katastrálnom území Závažnej Poruby: Pemmeva, Kovum a Dália-al. Vďaka pozitívnej komunikácii a úspešnej kooperácii týchto firiem sa garáž dostala do pohybu a našla si nové, racionálnejšie umiestnenie.

Mladomanželia sa odviezli na koči

Napriek módnym trendom uzatvárať manželstvo na nevšedných miestach, Liptáci zostávajú verní tradíciám a sobášia sa väčšinou v obradných miestnostiach na úradoch alebo v kostoloch.

Výber termínu sobáša ovplyvňuje aj počasie, snúbenci volia mesiace, keď je stálejšie, najčastejšie v septembri. Potvrdzujú to záznamy z matričných úradov v Liptovskom Mikuláši aj Ružomberku.

V letnom období pripadá na jednu sobotu len v Liptovskom Mikuláši priemerne päť svadieb. Najobľúbenejším prostredím je obradná miestnosť alebo niektorý z kostolov v meste či okolí najmä v Smrečanoch, Liptovskom Trnenci, Závažnej Porube a Liptovskom Ondreji.

Snúbenci si môžu pre svoj veľký deň vybrať aj iné, neoficiálne miesto. Musí ho však odobriť matričný úrad a budúci manželia si za obrad mimo úradných priestorov priplatia. Svadobný dopravný prostriedok je tiež prejavom originality mladomanželského páru.

Moravské jablčko zaštepené v plánke

„Letným rezom možno donútiť strom k lepšej rodivosti,“ uviedol známy porubský pestovateľ a štepár ovocných stromov. Nechcel však byť menovaný. „Mňa ľudia poznajú podľa nožnic,“ doplnil.

V nedeľu 1. septembra 2013 predstavil svoj pestovateľský úspech. Kvety i plody na jednom konári. Dva druhy jablák na jednom strome. Pred štrnástimi rokmi zaštepil do plánky moravské jablčko. Jablňo hnojil ovčím hnojom a k vyššej rodivosti podnecoval orezávaním, ohýbaním, zalomením a ostrihávaním. Hodnoverná fotografia zaznamenala výslednicu práce a úsilia ovocinára.

Keď marhule, tak v Porube

V roku 2006 zasadil Ing. Karol Vyskočil (Hlavná ul.) marhuľu do svojej záhrady. Rástla až vyrástla. V tomto roku sa pestovateľovi bohato odmenila. Ani sa nechce veriť, no sedemdesiat kilogramov krásnych, šťavnatých a sladkých marhúľ ponúkla na konzumáciu: v surovom stave, ako súčasť ovocných šalátov, lahodných kompótov, džemov, koláčov, zmrzlín, pudíngov... Nie Dolniaky, ale Horniaky už predstavujú marhuľovú veľmoc.

Muchotrávky červené, rastú tejto jesene

Popršalo a jesenná hubárska sezóna je v plnom prúde. Ako prvé sa predstavili muchotrávky. Hoci nepatria do kategórie jedlých, disponujú inou krásou. Tvoria súčasť lesa a majú svoje čaro. Červená výzdoba robí horu veselou. Kopat do muchotrávky? To sa predsa nenosí.

Obnovený kostol v Závažnej Porube posvätil biskup

• Zľava: V. Pavlík, Slavomír Sabol, biskup VD, V. Ferenčík

Radostné stretnutie veriacich sa uskutočnilo v nedeľu 15. septembra 2013 v obnovenom evanjelickom chráme v Závažnej Porube. Nová fasáda potvrdila, že cirkevnému zboru záleží na priestoroch, kde chválime pána Boha. Chrámové spoločenstvo privítal zborový dozorca Ing. Jozef Hrabovský. Starosta Bc. Pavel Baráni pripomenul, že v čase hospodárskej krízy (1933) Porubania dokázali vlastnými silami a prostriedkami za šesť mesiacov vybudovať prírbytok Božieho slova. Cirkevnému zboru v Závažnej Porube odovzdal pri tejto príležitosti pamätnú plaketu. Kázňou poslušil biskup Východného dištriktu ECAV na Slovensku Mgr. Slavomír Sabol. V kázni zdôraznil: „...Dom Hospodínov treba budovať nielen materiálne, ale aj duchovne. Vrátiť sa k Božím hodnotám, duchovne žiť a v obnovenom chráme sa stretávať s našim Pánom. Byť Božím človekom nielen v kostole, ale aj mimo neho...“ Chrámové spoločenstvo pozdravil aj deväťdesiatdva ročný pán farár Mgr. Ján Jágerský, ktorý v Závažnej Porube ako duchovný pastier pôsobil 38 rokov. Vyznal sa, že tento kostol mu prirástol k srdcu. Vyjadril vŕcne želanie, aby do chrámu hojnejšie prichádzali ľudia a počúvali Božie slovo. Dvíhali zrak k tomu, čo nás prevyšuje. Prítomných pozdravil aj dištriktuálny dozorca Ing. Ján Brozman. Kurátor Jozef Hapčo z CZ ECAV v Liptovskom Jáne povedal: „Pred 65 rokmi ste sa neoddelili preto, aby ste boli od nás ďalej, ale preto, aby ste boli bližšie k Pánu Bohu.“ Zborový farár Mgr.

• Starosta Pavel Baráni odovzdal cirkevnému zboru pamätnú plaketu

Vladimír Pavlík poďakoval všetkým, čo prispeli, oferovali, či pomohli pri oprave fasády. Uviedol, že všetky práce sa vykonali bez pôžičky, príspevkom veriacich i vďaka finančnému daru obce a štedrosti Združenia majiteľov lesov.

Pri príležitosti 80. výročia výstavby a obnovy jubilujúci kostol posvätil biskup Mgr. Slavomír Sabol. K tomuto výročiu Predsedníctvo cirkevného zboru vydalo Pamätnicu a v sakristii inštalovali výstavu dokumentov zo života zboru. V závere služieb Božích modlitbou poďakovali za všetko požehnanie pri obnove a zachovávaní prírbytku Božieho slova a sviatosti. V rámci služieb Božích účinkoval domáci zborový spevokol Fidelitas.

text i foto: Dušan Migala

Vážená redakcia!

Rád by som napísal pár riadkov pre Porubské noviny, lebo som sa v Závažnej Porube cítil spolu s manželkou a bratom biskupom a jeho manželkou, na posvätení obnoveného chrámu veľmi dobre. Tešili sme sa najmä z aktivity evanjelikov, ktorí majú obnovený chrám. Žiari čistotou, je pekný. No ako bolo povedané, skrášľujú ho tí, ktorí prichádzajú, aby počuli zvest Božieho slova, prijímali sviatosti. Je to veľmi dôležité pre život, a to pre život večný, ktorý máme z milosti, pre zásluhy Pána Ježiša Krista. Myslím, že tí, ktorí boli v chráme mali možnosť počuť veľa povzbudivých slov, ale nielen slov, tiež bolo vidieť kus práce, čo iste potešilo.

Navštívili sme aj dom Milana Rúfusa, kde je odvádzaný kus dobrej práce k tomu, aby sme mohli vidieť, čo dokáže človek, ktorému dal Boh dary, aká služba pre ľudí je potom sprítomnená v živote.

Celkovo sa s ľuďmi pracuje ťažko, ale osobne, ako starosta viem, ak sa ľuďom vysvetlí, porozpráva sa s nimi, tak pochopia a nájdu v práci dobrý úmysel. Potom sa nemusí vytratiť úsmev z tváre, aj keď pri nepochopení sú situácie, kedy je nutné urobiť, dotiahnuť prácu do konca a z výsledkov sa potom aj tí, ktorí nesúhlasili budú tešiť.

Prajem vašim novinám, obci, pánovi starostovi, Obecnému zastupiteľstvu, cirkevnému zboru ECAV v Závažnej Porube, predsedníctvu, presbyterstvu len to najlepšie. Nech vás Pán Boh požehnáva a úspechom korunuje vaše úsilie, v prospech ľudu a na slávu Božiu.

Ing. Ján Brozman,
dozorca Východného dištriktu ECAV
na Slovensku

Evanjelický kostol je postavený v neogotickom štýle. Stavba je pozdĺžny sieňový priestor s chórom, rovným stropom na fabiónoch, s pristanou sakristiou. Nadstavená veža je zastrešená ihlanom ukončeným krížom, jej výška je 22 m. Fasáda členená lomenými oknami a lizénami, ktoré sú do polovice z neomietnutého lomového kameňa. Kostol je 21 m dlhý a 11 m široký. Na priečeli fasády je v omietke vytvorený dátum stavby 1933 a nápis **POKOJ VÁM!**

Vnútrojšok je jednoduchý, ale milo pôsobiaci. Oltár a kazateľnica sú postavené z betónu podľa návrhu Michala Kováča.

Nad oltárom je citát z Biblie: „**POKÁNIE ČÍŤTE A VERTE V EVANJELIUM**“ Mk. 1,15. Oltár je neogotický s obrazom Ježiša v Getsemanskej záhrade od Ing. Juraja Martinku, seniorálneho dozorca, vlád. radcu v. v. z roku 1933.

Na chóre je nápis: „**KRISTUS, ŽIVOT NÁŠ**“. Kol. 3,4.

Pri východe z kostola nad dverami je umiestnená tabuľa: „Tento kostol bol postavený zásluhou Jána Brosku. Bol kurátorom v rokoch 1914–1928“.

Organ bol dodaný v roku 1935 firmou Tuček za 26.000 Kčs. Je 13-registrový, vyrobený v Kutnej Hore.

Drevené lavice ručne vyhotovili Adam Kováč (z Vršku) a Michal Hladký (Kubánik), krstiteľnicu z dreva zhotovil Adam Kováč a murovaný kancel' Ján Rúfus a maliarske práce vykonali Korman a Ján Mikuláš. Vnútorne okná na objednávku p. farára Jágerského a za spolupráce Adama Beťku vyrobili vo výrobnom družstve Javorina v Spišskej Belej.

V chráme sa nachádzajú dva krištáľové lustre:

- veľký – Dar mládeže k 25. výročiu posvätenia chrámu a

- malý – Rok 1933 venuje tunajší Čitateľský spolok.

Šesť oltárnych elektrických sviec je dar od dlhoročného kurátora Jána Krála.

Kalich na Večeru Pánovu pre CZ darovali porubskí železničari v r. 1933: „Venujú: P. Rapávec, M. Kováč, M. Kováč, M. Vongrej, M. Hlattký, P. Hlattký, M. Hlattký, M. Lešťan, M. Šarafín, M. Nahálka, M. Ilanovský, J. Mudroň, M. Uheľ, J. Král, J. Miša Železničari pre Záv. Porubu V roku Páne 1933.“

Krížik s ukrižovaným Ježišom (na oltári): „Na pamiatku daruje miestny odbor Slov. ev. jednoty ev. cirkvi v Záv. Porube.“

Oltárne rúcha boli počas druhej svetovej vojny zničené, preto sa museli vyhotoviť nové. Slávnostné biele uháčkova a ušila manželka pána farára Jágerského, zelené so zlatými olivovými ratoľstami vyšila sestra Eva Batoryová a ostatné cirkevný zbor.

-zostavila D. Kulhavá-

Ako sme stavali príbytok slova a sviatosti

Anna Beťková, spomienky vtedy 13-ročného dievčata, dnes už zosnulej 93-ročnej ženy na posviacku chrámu v roku 1933:

Pamätám sa, že to bolo v lete a ako deti s mojou sesternicou Markou Agnetovou, rod. Valentovou, so susedovými dievčatami Markou a Zuzkou Niňajovie sme upratovali kostol, umývali lavice, ktoré boli z nového dreva a pretože z nich ešte vytekala smola – živica, volali sme miestneho horára p. Mišuru, aby nám prišiel tú živicu oškrabať. Potom sme išli do hory pred Suchú a natrhali sme také vyššie kvety (zvončeky, nevädze, aj bylinky ako dobrá myseľ, trezalka) a spolu so záhradnými kvietkami (floxy) sme vyzdobili oltár. V hore sme odlomili aj vetvičky zo smreku, jedle a vyzdobili sme nimi vchod do kostola. Veľmi sme sa na túto chvíľu slávnostného otvorenia tešili, kostol bol plný ľudí, stáli až vonku. Boli sme všetci veľmi radi, že už budeme mať svoj kostol a nebudeme musieť chodiť cez Dubec do Liptovského Jána. I keď už bol kostol postavený, sobášili sme sa s mojím mužom v auguste 1946 v Liptovskom Jáne, pretože stáleho pána farára Jágerského sme mali až od roku 1948.

Mária Kulhavá, 1922

Keď sme do Jána chodili do kostola a na Vianoce bolo snehu, veru boli ľudia už na Dubci niektorí a iní len vyšli z dediny. No ale dievčatá mali ručníky krásne vlnené – čierne, belasé i čokoládové. A keď nám prišli rodičia z Jána s veľkou vecou, že sa bude stavať kostol v našej obci, to bolo chuti. Kto čo mohol dať, ale najviac bolo, že dal sám seba. Veľmi sme sa dali dokopy a robili sme ako včielky, chlapci spolu a dievčatá spolu a išlo to. My mladšie sme pomáhali pri stavbe a tí starší zase všetko, čomu rozumeli, lebo boli veľmi ochotní. Veľa lásky sa venovalo presbyterom, tí nám dali radu – čo robiť a ako to spraviť. Veď nebolo tak dostať všetko ako teraz. Ale Božia ruka bola veľmi požehnaná. Lebo keď sa zišli kamaráti, tak počúvali sa jeden druhého a vždy každú sobotu sa spýtali, čo ďalej. Oni boli chlapci poslušní, lebo im aj pán učiteľ Bobák povedal, aby spolu pracovali, že viac dokážu. Čo bolo na nich milé, veľmi počúvali. Kto im čo dal robiť, nuž to sa páčilo murárom aj tesárom. Lebo kde je robota vítaná, tam je aj radosť.

No a staršie dievčatá sa pekne dali dokopy a krásnu kamžu ručne vyšli a pánu farárovi Kunovi z lásky darovali. Kurátor Ján Bróska sa veľmi modlil, aby nám Hospodin bol na pomoci, lebo to bola starosť. Ale Pán Boh požehnával prácu.

-zaznamenala D. Kulhavá-

Prišiel čas a my sa Pane, zase učiť začíname

Žiaci, študenti, učitelia i rodičia prosili v nedeľu 1. septembra 2013 na službách Božích o hojné Božie požehnanie pre tento školský rok. Modlitbou oslovili svojho Stvoriteľa a Pána, aby im doprial dostatok síl pre školskú prácu a boli obdarovaní dobrými učiteľmi. V Hospodini nachádzali správnu cestu, vnútornú silu, potrebnú orientáciu a v nej vytrvali po celý život.

Konfirmovali štyria konfirmandi

V nedeľu 23. júna 2013 v čase slávnostných služieb Božích sa v Závažnej Porube naplnili ciele konfirmácie. Štyria konfirmandi po dvojročnej príprave potvrdili krstnú zmluvu a utvrdili sa vo viere. Vo veku štrnásť rokov boli za dospelých členov ev. cirkvi a.v. prijatí: Michaela Macková, Natália Saganová, Marek Macek a Timotej Beťko. Slávnosti sa zúčastnil aj brat farár v.v. Ján Jágerský(92), ktorý v domácom cirkevnom zbore pôsobil 38 rokov. V príhovore ku chrámovému spoločenstvu poďakoval za pozvanie a vyslovil: „Teší ma, že sa vidíme tvárou v tvár. Mojim zlatým konfirmandom dáva silu Božia láska. Mám radosť, že cirkevný zbor žije a kvitne svojou činnosťou.“

Zlatí konfirmandi 2013

Bohoslužobný život zboru

V uplynulom období sme krstili:

Annu Jambrichovú, Lianu Ilanovskú, Jakuba Slezáka, Elu Medľovú
„Kto uverí a pokrstí sa, bude spasený.“

Do stavu manželského vstúpili:

Ján Bella a Jana, rod. Gajdošová
Lubomír Broska a Ludmila, rod. Balková
Aleš Poukar a Jana, rod. Kulhavá
Peter Sopko a Katarína, rod. Hazuchová
Martin Révay a Eva, rod. Závodná
Vladimír Medľa a Martina, rod. Feniková
Kamil Šimončík a Anna, rod. Grellová
„Čo Boh spojil, človek nerozlučuje!“

Konfirmovaní boli:

Timotej Beťko, Marek Macek, Michaela Macková, Natália Saganová
„Buď verný až do smrti a dám ti veniec života.“

V nádeji vzkriesenia sme sa lúčili:

Peter Kulhavý – 89 r., MUDr. Viliam Ilanovský – 49 r., Anna Beťková, rod. Valentová – 93 r., Pavel Števček – 61 r.
„Blahoslavení všetci, ktorí v Pánu umierajú.“

Dňa 23. júna v 4. nedeľu po Svätej Trojici sme mali milú slávnosť konfirmácie. Konfirmovali sme dvoch chlapcov a dve dievčatá. Zároveň sa uskutočnilo aj stretnutie „Zlatých konfirmandov.“

V 9. nedeľu Trojičnú – 28. júla zbor pozdravil brata farára, ktorý práve v tento deň pred 45. rokmi v roku 1968 bol v Hybiach ordinovaný za evanj. kňaza.

V 10. nedeľu Trojičnú sme si pripomenuli zničenie mesta Jeruzalema a pri tejto príležitosti všetci veriaci v chráme sa zúčastnili Večere Pánovej. V pokoji sme prežili prázdninovo dovolenkové obdobie.

1. septembra sme sa v peknom počte zúčastnili slávnostných služieb Božích pri zahájení nového školského roku s požehnaním detí a pedagógov.

S radosťou konštatujeme, že 15. septembra sme mali milú zborovú slávnosť pri príležitosti 80. výročia postavenia a

Po 50-tich rokoch 23. júna 2013 sme sa stretli dvanásť: (zľava) Viera Galková, Ján Kováč, Libuša Gajdošová, Zdena Böhmrová, Anna Renková, Kvetoslava Staroňová, Božena Adamicová, p. farár Vladimír Pavlík, p. farár Ján Jágerský, Zelmíra Sentpéterová, Anna Kováčová, Ján Štetka, Kvetoslava Böhmrová, Milan Beťko. Šiesti sa konfirmácie nedočkali: Vladimír Beťko, Jaroslav Broska, Daniel Kováč, Ján Kubín, Kvetoslava Luptáková, Jaroslav Staroň

posvätenia nášho chrámu. Keďže sme si ho tohto roku opravili, pozvali sme na túto slávnosť brata biskupa VD Mgr. Slavomíra Sabola s manželkou, dištrikt. dozorcú VD s manželkou, brata starostu obce s manželkou, ako aj iných hostí. Brat dozorca Ing. Jozef Hrabovský privítal hostí, chrámové zhromaždenie pozdravil aj brat starosta Bc. Pavel Baráni. Brat biskup mal slávnostnú kázeň a zároveň nanovo vysvätil náš chrám. Pri tejto príležitosti zaspieval spevokol Fidelitas

dve piesne. V rámci tejto slávnosti bola aj výstava bohoslužobných predmetov umiestnená v sakristii kostola a vydaná Pamätnica. Ďakujeme všetkým, ktorí sa pričínili o hladký a ničím nerušený priebeh tejto slávnosti. Osobitne však sestrám v zbore, ktoré napiekli množstvo chutných koláčov, ktorými sme mohli ponúknuť návštevníkov chrámu.

**Predsedníctvo zboru
ECAV Závažná Poruba**

• Dokumenty Cirkevného zboru ECAV v Závažnej Porube. Z výstavy v sakristii kostola.

Nenápadného hrdinu odhalila študentská práca

Soňa Pacherová, prevzaté Pravda

• Evanjelický farár Ján Jágerský si občas zaspomína na staré časy nad fotografiami, ktoré má v albume.
Autor: Pravda, Boris Macko

Nebyť jeho tvrdohlavosti a úcty k pravde, mohol žiť pokojný život. Choďť do práce niekam do fabriky, v kruhu rodiny vychovať kopu detí. Stačilo málo - zriecť sa viery v Boha. A radšej pomáhať pri socializácii dediny, budovať pevné piliere pokrokového režimu, brániť vlast pred rozvracačmi. Ján Jágerský, rodák z liptovskej obce Sokolče, však sladkým klamstvám nikdy neuveril.

Ako čerstvo ženatého evanjelického farára, absolventa Bohosloveckej fakulty bratislavskej Univerzity Komenského, ho v roku 1948 zavialo do Závažnej Poruby. Čakal tam naň vojnu polozrúcaný kostol bez fary. Jej výstavba bola síce v pláne dvojročnice, žiadaná „ateizácia“ národa ju však odtiaľ vytlačila. „S farníkmi sme sa teda rozhodli postaviť si ju sami,“ spomína Jágerský po rokoch.

Odveta prišla rýchlo. Štátna moc si mladého vzdorovitého kňaza vzala na mušku. Jej príkoria vyústili až do obvinenia, že v kázňach podryva socialistické zriadenie, že hucká „ovečky“, aby nevstupovali do kolchozov sovietskeho typu, že zle pôsobí na mládež a v obci rozbil zväz mládeže aj pioniera...

Zarytému nepriateľovi pracujúceho ľudu naordinovali štyri roky prevýchovy. V roku 1953 sa stal „pétépakom“, členom smutne známych Pomocných technických práporov, v ktorých končili osoby

politicky nespôsobilé prejsť bežnou vojenskou službou. Prvou cieľovou stanicou bol pracovný tábor v Novákoch. Strávil v ňom prvých šesť týždňov „nápravy“.

Prevráť kabát, odpustíme ti

„Jedného dňa nás nahnali do vlaku, ktorý sa neosvetlený pohol do neznáma. Moji spolucestujúci si šuškali, že asi mierime do Sovietskeho zväzu. Nebolo nám všetko jedno,“ pokračuje Jágerský.

Našťastie ich prevetili „iba“ do moravského Kroměříža, kde stavali vojenské bytovky. Nasledujúcou zastávkou bol Budišov. Doteraz si pamätá urážky, ktorými ho tam aj s kolegami pravidelne častoval miestny politruk: „Vy ste nepriatelia socializmu! Vy nie ste ľudia. Mojou rolou je konečne vás naučiť pracovať!“ Nezaбудol ani na to, ako mu neraz v sobotu, keď sa po týždni driny konečne poumýval, veliteľ zrazu rozkázal vykladať uhlie z vagónov. „No občas mi aj pekne dohovára, že všetko môže byť inak. Akurát sa mám vzdať rúcha, lebo v ňom beztak nemám budúcnosť. Veď aj jeho otec tak urobil...“

Nezlomeného ho neskôr preložili ešte do Opavy a Karvinej, kde robil v bani. Napokon ho v Škřečoni pri Bohumíne s krompáčom a lopatou zastihla správa o zrušení PTP. Po pol druhu roku sa smel vrátiť domov. So zadostučinením v roku 1960 faru konečne dostaval.

„Škvrna však na mne už zostala. Mimo nášho cirkevného zboru som bol všade nežiaduca osoba,“ pripomína. Najtrpkejšie znáša, že režim zničil aj jeho manželku. Ako vyštudovaná učiteľka sa nikdy nemohla uplatniť vo svojej profesii. Musela vyžiť z almužny, ktorú jej úrady prideliili. Pre mnohonásobné prechladnutia nedonosila dve deti. Ďalšie im už neboli dopriate.

Protiklady strašiakov moci

Stačilo málo, aby prostý príbeh Jána Jágerského upadol do zabudnutia. Pre ďalšie generácie sa ho však podarilo zachrániť Veronike Sabolovej (19), študentke evanjelického gymnázia v Prešove. Aj ona patrí medzi „zlatých“ účastníkov projektu pre stredné a základné školy s názvom Nenápadní hrdinovia, ktorých pod záštitou Ústavu pamäti národa a Konfederácie politických väzňov Slovenska ocenili v pondelok v Bratislave.

„Spoznávanie tohto človeka mi dalo mnoho. Mohla som sa na éru komunizmu pozrieť očami tých, čo obetovali pohodlie, slobodu a neraz aj život pre zachovanie pravdy, za ktorou si stáli,“ zdôrazňuje Sabolová.

Ján Kamil Beňadik, Ján Koščo, Marta Lihotská, Vavrin Baránek, rodina Reichovcov... Bratislavský Primaciálny palác si vzápätí vypočul aj ďalšie osudy štvancov, ktorí podľa tribúna novembra '89 Ladislava Snopka konali celkom inak, ako stovky oveľa známejších „nápadných nehrdinov“. Tí síce vždy radi mávali masám z prvomájových tribún, ale ľuďom priamo do očí si trúfli hľadiť len pod ochranou polície alebo vojska.

• Jágerský v jednom z viacerých pracovných táborov, do ktorých ho vtedajší režim poslal na prevýchovu. Autor: Archív Jána Jágerského

Zvýšený výskyt medveďov v okolí obce a všeobecné upozornenia

Výbor Združenia majiteľov lesov pozemkové spoločenstvo a Poľovnícke združenie Poludnica v Závažnej Porube upozorňujú občanov, ale aj návštevníkov (turistov), ktorí sa pohybujú v okolí obce, že na základe najnovších a dlhodobovo overovaných poznatkov sa v našich lesoch a poľnohospodárskych pozemkoch zdržuje väčšia populácia zákonom chráneného živočícha - medveďa hnedého. Medvede pri vyrušovaní nepozornými návštevníkmi a hlavne pri neočakávaných stretnutiach môžu byť nebezpečné až agresívne a môžu ohroziť samotné osoby.

V tomto dovolenkovom a prázdninovom období evidujeme zvýšený počet návštevníkov lesa a jeho priľahlých častí, predovšetkým hubárov, rekreantov a osôb, ktoré majú na našich lesoch pozemkoch súkromné chaty. Početnosť dopelých osôb je počas letných prázdnin zvýšená aj prítomnosťou detí.

Eliminovať prítomnosť medveďa v blízkosti chat môže každý, kto sa tam zdržuje, vlastnou dôslednosťou - dodržovaním poriadku. Požívatiny, pre človeka už nepoužiteľné zostatky potravín sa nesmú voľne odkladať pri chate alebo na miestach, kde sme ich predtým konzumovali („pri tzv. piknikoch“). Je nežiaduce likvidovať aj znehodnotenú (pokazenú) potraviny v blízkosti chaty, napríklad vysypaním do vegetačných krytov, alebo zahrabaním do zeme. Medveď má vynikajúci čuch, pre neho je zábavou vyhľadávať nami (zdanlivo) ukrytú potravu. Takto vlastne naučíme medvede „priživovať sa“ a vychováme z nich nechcených a nebezpečných spoluobčanov.

Neočakávané (prekvapivé) stretnutia môžu byť nebezpečné, stávajú sa rizikovými hlavne pri prekročení tzv. únikovej (pre medveďa bezpečnej) vzdialenosti a najmä pri stretnutí medvedice s malými medveďatkami. Malé medveďatá pôsobia bezbranne, sú hravé, ale nie sú to plyšové hračky, pretože medvedica pri ich ochrane býva nebezpečná a bráni ich.

Pohyb človeka v prostredí prírody má byť kultivovaný, bez zvýšeného hlukového prejavu, už vôbec nie napríklad s krikom. Takto rušíme zvieratá, stresujeme ich - nečudujeme sa, že môžu konať podráždené až agresívne. Hlasným pokrikovaním, neprimerane na seba upozorňujeme a vytlačujeme zvieratá pred seba, pričom môžu doplatiť na to tí, ktorí sa správajú ticho. Ak hodláme prechádzať a vstupovať do neprehľadných miest, je vhodné „dať o sebe vedieť“ napr. zakašaním, písknutím

a potom treba trochu počkať - nechať potrebný čas na to, ak tam boli zvieratá, aby tento priestor bezpečne opustili.

Medveďa môžeme stretnúť aj počas dňa nielen pri pohybe lesnou časťou, ale aj na poľnej ceste zo Závažnej Poruby smerom do Liptovského Jána, alebo Ilanova, keď sa znenazdania objaví a vychádza z pozemkov s poľnohospodárskymi plodinami.

Prosíme preto všetkých, ktorí sa v tomto období v lese pohybujú, aby venovali nášmu upozorneniu dostatočnú pozornosť a pri návšteve lesa konali zodpovedne.

A ešte jedno dôležité upozornenie z možného vzniku požiarov v prírode, hlavne na lesoch pozemkoch, ale v prírode, hlavne na trávnatých plochách všeobecne.

Suché horúce počasie zvyšuje nebezpečenstvo požiaru. Zapálenie suchej trávy alebo raždia môže byť nielen od založeného otvoreného ohňa (čo je zakázané), ale aj ohorku neuhasenej cigarety, ale tiež od rozbitej sklenej fľaše, ktorá pôsobí ako zväčšovacie sklo.

Ludovít Miša, predseda ZML PS
Miloslav Droppa, predseda PZ Poludnica

Valné zhromaždenie schválilo výmeru na jeden podiel

• Zľava: Ing. J. Kulhavý, J. Kamien, E. Miša, Bc. P. Baráni

Práve v deň letného slnovratu sa konalo Valné zhromaždenie ZML PS v Závažnej Porube. Rokovanie viedol Ing. Ján Kulhavý. Prítomní členovia predstavovali 61, 3 % hlasov. Venovali sa Zákonu 97/2013 Z. Z. o pozemkových spoločenstvách a zmenám v stanovách vyplývajúcim z tohto zákona. Diskutujúci analyzovali hospodárenie združenia, hodnotili činnosť a prácu výboru. Najdôležitejším výsledkom je schválenie výmery na jeden podiel - 2 000 m². Volebné valné zhromaždenie sa uskutoční vo februári roku 2014.

Čas a pokrok sa nedajú zastaviť

Človek je dielom prostredia. Svoju existenciu začínal v belčove prenášaného vždy tam, aby bol čo najbližšie a pod dozorom. Potom predškolským detstvom, školou, učením, zamestnaním, založením si vlastnej rodiny, prácou až do vysokého veku staroby. Odchodom zanecháva v etapách života STOPY. Horšie i lepšie. V starobe spomíname na korene, hniezdo, udalosti, ktoré nás formovali a v rôznom posúvali.

Spomienkami prechádzam dolu rodnou dedinou, ktorá si žila v dávnejších časoch môjho detstva, mládenectva svoj rituál v neopakovanosti, premenách, stratách, nadobúdaním novej identity atmosféry a koloritu. Vonkajšie vplyvy do neho nezasahovali, domáce málo posúvali.

Na Žiarci sa konali majálesy. V tieni borovic a smrekov, na domácich kobercoch do kruhu sedeli rodiny, priatelia. Stred zdobili prútené košíky naplnené domácimi dobrotami k pohosteniu. Boli to fánky, makové a orechové štrúdle. Ponúkala sa varená pálenka riedená z čistého špiritusu, rascová alebo hriatô. Pilo sa len z poldecákov. Voda sa nosila v blacháčoch z dosť blízkeho, silne mineralizovaného mädkýša. Na rovnej ploche volejbalového hriska hrala muzika a tancovalo sa. Šimy sem, šimy tam, tango dva kroky sem a dva tam. Všetko morálne - od tela. Na týchto stretnutiach bolo veľa rozprávania, upevňovanie vzťahov, novovznikajúce lásky tratiace sa do lesa aspoň sa pobožkať. Bola to veselá nedeľa

Športové podujatia boli sprevádzané dedinskými zápasmi, ktoré mali manšafty dospelých. Populárne zápasy boli porubské. Nižný koniec proti vyšnému. Povzbudzovalo sa sediac na blízuckých svahoch. Poruba už mala založenú telovýchovnú jednotu Sokol a neskoršie premenovanú na Pokrok.

Na začiatku Suchej doliny boli močidlá. V nich sa močil lan a konope. Presušali sa na blízuckých svahoch. Rozostreté v pásoch pôsobili dekoratívne. Vo zväzkoch sa v batohoch doniesli do humán, kde sa ďalej spracovávali buchkaním, sekaním, trepaním a česaním pre pradenie do nití. Z kúdel cez vreteno za pomoci slinenia. Potom natáčaním na špule. V močidlách bolo veľa páriacich sa žiab. Tieto škriekajúci koncertovali.

Ovce a barany sa strihali ovčímí nožnicami ručne. Vlna sa odmašťovala práním. Česala sa na krambliach, priadla, tkalo sa súkno. Toto sa zhusťovalo valcovaním v Smrečanoch. V jeseni a zime sa už šili kapce s vysokými sárkami. Tiež sa čili súkenné zimné nohavice tzv. súkenky. Ovce sa rezali, rozoberali a mäso sa ukládalo do súdku a vysolilo. Črevá, šialence sa dôkladne očistili, ošľamovali a slúžili na naplnenie trelivom pre varenie. Pripekli sa v rúre na ťapši. Ej, to bola dobrota zapíjaná

cmarom alebo kýškou. Salaše boli pred Bielym, pred Suchou, na Rakytoviciach a až na Krakovej holi. Tam sa chodilo pre hrudy syra, sladkú a kyslú žinčicu ...

Blízko za cmierom z bane sa odvážal lomový kameň, z ktorého sa realizovali základy pod stavby domov, maštali, oploť, chlievov. Betón a malta sa miešali ručne. Nosili sa na šaragľách a v malto kasničkách. Tehla sa furmanskými povozmi dopravovala z Ondrašovej, škridla z Ružomberka. Štrk a osievaný piesok z Váhu

Výborná pitná voda bola z bukľagu pred Valentíkovie ulicou. Prúd bol silný a pomáhal zväčšovať potok Žuberovky. Tento nezamrzal. Napájal sa v ňom dobytok, pralo a pláchalo prádlo, domáce koberce. Drevené piesty plieskali po ňom na drevených laviciach. Prádlo sa vyvárať v parákoch, korytách, alebo diežach s použitím mazlavého mydla s pridaním jemného dreveného popola. K sušeniu sa vešalo po plotoch, alebo na žrdky. V domácnostiach boli pre žehlenie bigľajzy plnené horúcimi uhlíkmi. Hygiena bola udržiavaná umývaním v potoku, doma v diežach, korytách, voda sa nahrievala na špahietových platniach ...

Za cmierom pri Laščeku sa natáhalo po odkórovaných žrdkách konopné a ľanové plátno, ktoré sa často polievalo. Slno ho sušilo a bielilo. Zo zrebného sa šili letné nohavice, z ľanového košeľe, spodky, trenírky, uteráky, plachty, obliečky do postieľ. Dávalo sa tiež do svadobnej výbavy mladuchy ako rúcho prevázané na zdobenom povoze aj s truhlicou do domu ženícha. Svadby mali svoju veselosť. Boli to pytačky, ohlášky. Sobášilo sa v kostole v Lipt. Jáne. Svadba mala obrad odpytovania, odobierky z domu, požehnanie, čepčenie aj svadobnú noc. Pri týchto úkonoch sa používali spievané alebo hovorené vinšovačky ...

Cmíter bol polovičný terajšieho. Pochovávanie bolo východ – západ. Boli len drevené kríže, niekde aj kovové. Mŕtvy sa vyprevádzal z uličky pobožnosťou. K hrobu sa doma vyrábaná truhla s mŕtvym vynášala na nosidelniciach striedajúcimi sa štyrmi chlapmi. Po obrade sa spúšťala do hrobu spievaním krásnej a zmysluplnej piesne: „Když já jdu do hrobu, do hrobu tmavého“

Idem nižšie. Na Žiare sa páľili Jánske ohne. Spev mládeže sa za tmy rozliehal nad dedinou. Tam vznikali nové lásky, počestné túlenia ktoré boli odhaľované piesňou: „Ó Jáne o Jáne koho oženíme, komu že ho dáme, atď.“ To bola pieseň triafajúca do vzťahov

Kaplňka, ktorá bola postavená jezuitmi za čias násilnej protireformácie bola nevyužívaná a pre nás deti tiež tajomná. Vedľa Ev.a.v. škola šírila vzdelanie a osvetu cez dobrých učiteľov ako napr. Núzik, Vaško, Jašková, malý Ševčík, Kardošová, Kubovčík, Oravcová. Služby Božie sa konali na tzv. večierňach. Spievalo sa z Tranovského kancionála. Z pred ohrádky oltára odzneli

li modlitby a čítané kázne z postily poväčšine kurátorom. V čase i nečase sa chodilo pešo do matkocirkvi v Lipt. Jáne. Krstiť, sobášiť, vyučovaniu ku konfirmácii, k styku s Farským úradom. Postavením fary a príchodom prvého farára Jána Jágorského rodáka zo Sokolčov sa Závažná Poruba dopracovala k samostatnému cirk. zboru. ...

Ľudia, v čítane detí sa uctivo zdravili. Poväčšine Pán Boh vám daj dobré ráno, deň, večer, noc, pomáhaj. Patrilo sa prihovoriť. Akokoľvek sa opýtať. Jednoducho napr. „čo robíte, periete, kosíte, zametáte?“. Potom sa už ľahšie komunikovalo o všeličom. Úcta a vzťahy mali aj takúto podobu. Poriadok bol vizitkou domácností, maštali, dvorov. V sobotu pod večer sa zametala cesta. Smeti sa nikdy nehádzali do potoka ale na hnojisko. Nič sa nevedelo o ekológii, ale čistote áno. Domy a humná sa nezamykali. Nekradlo sa, čo sa dnes stalo národným športom...

Malá krčma s obchodom bola u Hertza. Do poldecákov sa nalievalo ostrô. Židovská rodina bola gardistami odprataná do koncentračného tábora. Tam zahynula. Krajčírstvo bolo u Petra Valentíka, Miša Staroňa Krivého, šuster u Čutkovcov, remenárstvo u Bróskov, klamptnerstvo u Beťkovcov, kováčstvo u Kováčovcov na dolnom konci. Poštu nosili ujček Kamien v koženej brašne. Žandárov s bajonetami nebolo vídať. Otec za päť rokov v ruskom zajatí pracovali na grófskom veľkostatku. Tam sa naučili liečeniu dobytky. Boli takým dedinským veterinárom. V syprávni mali kasňu zapratanú bylinami, v tédlíkoch masťami. V dedine pomáhali rôzne. Napr. pri telení, zdutí, zápaloch, prisilení a pod.. Keď mal kôň zápal a nemôhol sa vysíkať očistili si dlhý a tenký perašín, natreli šmalcom a pomaly strkali do údu a tak umožnili odtok. Na udreté a opuchliny aj u ľudí prikladali obväzy poliate čerstvo močeným močom. Ľudia si pomáhali ako sa dalo, ako vedeli a mohli ...

Za kultúrnym domom bolo humno, bujačience a pastiereň. Chovali sa tam jeden až dva bujaky. Do ohrady sa privádzali pre pripúšťanie behajúce sa kravy, niekedy i horujúce sa kobyly a prasnice ku kancom. Bolo to vždy vzrušujúce divadlo zvieracieho sexu, aktu so všetkými i zložitým konaním a prejavmi. Mať dobrých a plodných bujakov bol problémom gazdov a pašienkového výboru. Toho, ktorý bol lenivý, neskákal predali mäsiarovi alebo ho zabíjali na niektorom humne a na váhu decimálku rozpredali. Po vojne prišli insemitátori, ktorí vykonávali umelé oplodňovanie. Mlátilo sa cepami dvojmo ale i štvormo. Slama sa uskladňovala do záčinov, seno na vôdor, prečistené obilie na vejačkách do štokov v syprávňach. Sečka sa rezala na mašinách ručne a u väčších gazdov za pomoci gápľa, ktorý do kola ťahali kone. Rezalo sa na týždeň. Domáce zakáľacky dali zabráť. Veď pod 200 kg živej váhy sa málokedy zabíjalo. Sviňa

sa rozobrala tak, že z nej zostala len sršť. Mäso sa solilo do koryta a neskoršie v kochu údilo. Najlepšie za pomoci čerešňového dreva. Práce boli rozdelené na chlapské a ženské. Napr. pílu ťahali obyčajne v zime len chlapi, tiež rúbali triesky. Ženy sa starali o varenie, pranie, poriadok, pradenie, tkanie, dojenie do šechtárov a mútenie pre výrobu masla, odváranie tvarohu a výrobu bryndze...

Pod Cigánčiskom sa dobre darilo zele-nine, krásnej a tuhej kapuste, konopám a ľanu. Kapusta sa krájala na ručných nožoch, solila a bosími nohami dlávila do 80-100 l suda, aby vykvasila. Veľa sa jej pestovalo a tiež s rôznou úpravou konzumovalo. Porubánov aj preto nazývali KAPUSTNIARI. Nebolo to hanlivé ...

Udalosťami boli Vianoce a Veľká noc. Vtedy boli zdobené stromčeky salónkami, orechami a jablkami. Na Veľkú noc boli kúpačky oblievaním v potoku pre tzv. zdravie a krásu. Začínali po dvanástej v noci a trvali takmer do rána. Veď od nižšieho konca až po cmíter bolo veľa slobodných a pekných dievok. Aj pohostinných. Sadili sa tiež máje pre frajerky. Vysoké, do predzáhradok. Za lásku a pálenku...

Zimné večere boli poznačené páraním peria, priadkami a tkaním plátna, kobercov a súkna. To boli stretnutia, kde sa čo to vedelo a dalo, oklebetili. Rozhovory a spev bez rádia a televízie. Mládež využívala cestu pre sánkovanie na vlačuhách po hladkej, zmrznutej ceste až k Brodku. Dvaja pri oji kerovali a nazad tlačili všetci mládenci, až po cmíter...

Most cez Váh bol za SNP spálený. Narýchlo sa postavila len lavica. Prišla i evakuácia. To bol február 1944. Tiež koniec vojny a návrat do rozstrieľanej a aj inak zničenej dediny. A obnova vo všetkom. Ale najprv zbieranie nevybuchnutých mín a granátov, pochovávanie do masových hrobov mŕtvych vojakov. Žitie s perspektívami lepších časov ...

Na brehoch Váhu rástli kriaky vrbiny. Na jar sa rezali prútky. Z nich sa doma pletli košíky, koše, filpasy. Nosnú kostru tvorili ohybné liesky. Všetko sa používalo pri domáciach a poľných prácach.

Spomínam na všetko, ale nie nostalgicky. Začiatkom tzv. socializmu sa všetko prudko menilo, zanikalo. Časy a žitie v nich už boli poplatné režimu všeobecnej socializácie. V dobrom i zlom. Prišla obnova v ČSR, päťročnice, industrializácia, veľký pokrok, pomalé alebo prudké premeny žitia. Životná múdrosť nie je majetkom generácie, ale generácií. Minulosť si treba ctíť a pripomínať. V dobrom i zlom. Kriticky. Rodné hniezdo so všetkým malo svoje čaro, existenčný význam v žitej dobe. Moje reminiscencie sú len čiastkové, spomienkové. Môžem byť všade doma, ale opravdovým domovom ostáva rodisko, ktoré mám rád, milujem

Tomáš Miroslav Niňaj, Žilina

Poznámka: Niektoré výrazy sú miestne, niekdajšie

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

Výlet loďou

Jeden prázdninový deň sme sa rozhodli, že si spravíme výlet po Lip-tovskej Mare.

Keď sme prišli do prístavu, loď sa chystala vyplávať. Rýchlo sme prešli úzkou lavičkou na palubu. Kúpili sme si lístok a dostali sme od kapitána plávacie vesty. Obliekli sme si ich, kapitán nás usadil a vyplávali sme. Cestou som obdivoval okolitú prírodu. Na lodi sa mi páčilo. Spolu s kapitánom som aj kormidloval. Chcel by som si to ešte niekedy zopakovať.

Jakub Sorger (4. ročník)

Letný deň v Tatrách

Vybrali sme sa na výlet do Vysokých Tatier. Do Štrby sme cestovali autom. Odtiaľ sme zubačkou vyšli na Štrbské Pleso. Naším cieľom bolo Popradské pleso.

Začali sme asi hodinovú túru. Neboľo veľmi horúco, tak sa nám šlo dobre. Cestou k plesu sme videli niekoľko zaujímavých brál a rokľín. Ďalekohľadom sme pozorovali kamzíky. Nezbadali sme ani jedného, len horolezcov. Trasa nebola náročná, ale ku koncu som už nevládala. Výstup na pleso stál za to. Bolo tam nádherne: krištáľovo čistá voda a svieži, čerstvý vzduch. Na chate sme sa občerstvili, posedeli sme si pri jazere a naberali sily na cestu späť. Dole sme šli druhým chodníkom. Šlo sa nám lepšie. Fotili sme sa skoro na každej skale, na ktorú sme vyliezli. Prešli sme sa ešte okolo Štrbského plesa a pozreli sme si aj jazierka lásky. Zubačkou sme sa zviezli nazad do Štrby. Na pamiatku som si kúpila pohľadnice a magnetku. K super zážitkom a pekným spomienkam mi netreba ísť ani k moru.

Livia Habarková (4. ročník)

Letné prázdniny 2013

Cez tieto letné prázdniny sme boli s rodičmi na kúpalisku v Patinciach. Boli sme ubytovaní v malom apartmáne. Bývali sme v ňom štyri dni. Každý deň sme

sa chodili kúpať. Bazény sme mali veľmi blízko a bola v nich liečivá voda. Sú tam dva plavecké, dva detské a jeden relaxačný bazén. Mój netrpezlivý brat sa chcel stále so mnou hrať vo vode. Na obedy sme chodili do reštaurácie. Večer sme sa boli previezť na pedálovom autíčku. Dúfam, že tam pôjdeme aj nabudúce.

Nicole Bardyová (4.ročník)

Dovolenka v Čiernej Hore

V júli ma starí rodičia zobrali na dovolenku do Čiernej Hory. Cestovali sme autobusom s ujom Kuzmom. Prechádzali sme cez : Maďarsko, Chorvátsko, Slovinsko, Bosnu a Hercegovinu. Autobus a autá prevážali trajekty. Po príchode sme sa ubytovali v penzióne v Sutomore. Je to malé mesto na ceste medzi Budvou – Barom a Petrovom. Odložili sme si veci, zobrali plavky a išli sme sa kúpať. More malo 23 °C. Na raňajky a večere sme chodili do Reštaurácie u Draga. Našiel som si tu veľa kamarátov. So Samom sme sa chodili potápať. Celú dovolenku sme mali pekné počasie.

Veľmi som sa tešil domov, lebo sa mi narodil brat Miško. Z dovolenky mám pekné zážitky a teším sa na ďalšiu.

Matko Veselovský (4.ročník)

Paríž

Tieto letné prázdniny sme leteli do Francúzska, navštívili jedno z najkrajších miest na svete „Paríž“. Paríž je mestom módy, modernej kultúry a bohatej histórie. Presvedčila som sa o tom na vlastné oči.

Odlet sme mali z Viedne. V priebehu necelých dvoch hodín ma víťala pri pristávaní lietadlom Eiffelova veža, ktorú nazývajú „Železná dáma“. Bola úchvatná a nesmierne vysoká. Autobusovou dopravou sme sa presunuli do hotela, odkiaľ sme sa metrom premiestnili do Louvru so sklenenými pyramídami pred vchodom, ktoré boli krásne.

V súčasnosti je to múzeum, ktoré vystavuje vyše 35 000 zaujímavých umeleckých diel. Najviac sa mi páčil obraz Leonarda da Vinciho s názvom „Mona Lisa“,

• Kráčame do nového školského roku 2013-2014

pri ktorom sa pristavilo najviac návštevníkov.

Vo večerných hodinách som s rodičmi a so sprievodkyňou absolvovala výlet loďou po rieke Seina, na brehu, ktorej som videla: „Sochu slobody, katedrálu Notre Dame, nazývanú aj Chrám Matky Božej v Paríži, Invalidovňu, kde je umiestnená hrobka Napoleona“. Ďalšie dni som navštívila supermodernú štvrť La Défense, ktorá je plná mrakodrapov, supermoderných stavieb a nákupných centier, kde som nakupovala.

Poobede som sa lanovkou vyviezla k jednej z najkrajších stavieb v Paríži menom „Sakreker“, čo v preklade znamená „statočné srdce“. Obrovské prekvapenie ma čakalo vo Versailles, keď po trpezlivom čakaní s rodičmi sme sa konečne dostali do priestorov kráľovských záhrad a komnát zámku kráľa Ľudovíta XIV.

Završením mojej návštevy v Paríži bola prechádzka a nákupy po známej ulici v Paríži, ktorou je „Chanselse“ na konci ktorej som videla „Víťazný oblúk“. Určite v budúcnosti by som sa chcela aj s rodičmi vrátiť a opäť vidieť Paríž. Bolo tam super!!!

Elenka Bendíková (4. ročník)

Moje prázdniny 2013

V auguste sme celá rodina cestovali na dovolenku na Zemplínsku Širavu.

Keď sme tam docestovali, ubytovali sme sa v hoteli. Odložili sme kufre, zobrali plavky a utekali sme do vody. Celé dni sme sa kúpali, potápali, hrali futbal a vymýšľali iné bláznovstvá. Večer sme chodili na inú pláž, kde boli kolotoče. Najväčšia sranda bola pri strašidelnom hrade, kde sa moja sestra Laura a jej kamarátka Tima báli. Aby sme si oddýchli od kúpania, vybrali sme sa na Morské oko. Je to chránená oblasť s rôznymi živočíchmi. Krmili sme ryby zvyškami chleba. Také pažravé ryby som ešte nevidel.

Táto dovolenka sa vydarila. Našiel som si nových kamarátov, ktorí sú z Mikuláša a začali so mnou chodiť na plávanie. Ak všetko dobre dopadne, o rok sa tam stretneme zasa.

Kristián Michalský (4.ročník)

Včera škôlkári, dnes školáci

Liptovská Mara – Sielnická zátoka 2013

Toto leto sme boli s karavanom pri Liptovskej Mاري. Ocko postavil karavan na nožičky, hneď vedľa našich kamarátov. Navečerali sme sa, umyli sme si zuby a išli sme spať. Na druhý deň k nám pribudol kamarát Martin a ostal s nami aj cez noc. Hneď sme sa išli kúpať. Voda bola celkom dobrá. Na tretí deň nám raňajky spravil ocino. Opäť sme plávali a šantili vo vode. Večer sme chytali malé rybky ako návnadu na dravce. Podarilo sa nám chytiť dva zubáče. Keď sme večer pozerali rozprávky na počítači, zrazu sa otvorili dvere a ukázali nám päťdesiatdva centimetrovú rybu. Na ďalší deň sme ochutnávali nanuky z blízkeho bufetu. Našli sme si kamarátov Alexa a Olivera. Večer sme si opekali zubáča, ktorého sme chytili.

Bolo nám tam naozaj veľmi dobre. Dúfam, že si to zopakujeme aj budúce prázdniny.

Monika Jambrichová (4.ročník)

Mlieko

25. september bol aj v našej škole odlišný a to vďaka mlieku a mliečnym výrobkom. Všetci žiaci si priniesli desiatu, ktorá obsahovala mliečny produkt a okrem toho ich čakalo prekvapenie - mliečny bufet, v ktorom mali deti možnosť okoštovať rôzne produkty vyrobené z tejto zdravej, mliečnej tekutiny. Žiaci sa zapojili do kvízu, v ktorom odpovedali na niekoľko otázok a na krúžku vyrobili krásnu kravičku z prázdnych obalov od mliečnych výrobkov. Celodenné mliečne aktivity mali u žiakov veľký úspech, čo ukázali prázdne tácky a poháre po ochutnávke a množstvo správnych odpovedí a krásnych obrázkov. Súrodenci Hlavnovci sa postarali aj o veľmi peknú báseň.

Mgr. Bohdana Bobáková

Mliečna báseň

*Mliečko s grankom to mám rád,
aj s tvarohom som kamarát.
Halušky bryndzové dám si tiež,
aj parenička údená sa dá zjesť.*

*Čokoľvek z mliečka zdravé je,
vápnik a fosfor deťom prospeje.
Vyrastú a zmocnejú im kosti,
a preto si mliečka dajme do sýtosti.*

Matúš Hlavna a Danielka Hlavnová 3. roč.

V znamení sv. Huberta

Štvrtáci ZŠ M. Rúfusa prijali pozvanie Liptovského múzea Čierny orol v Liptovskom Mikuláši, a veru neofutovali. Šikovní pracovníci pripravili na deň 19. septembra výstavu z minulosti a prítomnosti poľovníctva. Detských návštevníkov však oslovilo aj scénické pásmo na námety liptovských povestí z loveckých potuliek kráľa Mateja. Naši chlapci sa dokonca stali na chvíľu hercami: Lukáško „zahviezdil“ v úlohe Janka, syna kráľa Mateja a Nico bol pasovaný za lovca jelenej zveri. Zaujímavá bola aj prednáška o patrónoch poľovníkov a zvuky zvierat z vábničky. Poznávali sme stopy zvierat a otestovali sa v poľovníckom kvíze.

Veľmi pekná je aj výstava krojovaných bábik, ktorú si do konca septembra ešte stihnete pozrieť, v priestoroch spomínaného múzea.

Mgr. Zuzana Hlavnová

Ahoj deti!

Volám sa Melisa. Rada si vymýšľam a šijem vlastnoručne oblečenie, ale aj vymýšľam jedlá a rada pečiem. Bývam v malom mestečku, ktoré sa volá Móda In a nachádza sa na predmestí mesta módy. Mám 25 rokov a som lekárkou na známej súkromnej klinike. Žijem v krásnom, slnečnom mezonetovom byte. Doma mám minimálne 100 rôznych látok. Postupne vám predstavím oblečenia, ktoré som si sama šila. Mám ich v brezovej roldolovej skrini. Nezlaknite sa, keď ju otvorím. Keď som v kuchyni, v ktorej mám špajzu nájdem tam všetko potrebné na varenie, takže môžem variť a piecť kedy sa mi zachce. Najradšej pečiem šuma-fuk, ktorý je ľahký a rýchly. Mám kamarátku, ktorej som navrhovala a šila šaty. Volá sa Alma. Je to moja najlepšia kamarátka, ktorú poznám od malička. Vymyslela som jej knižné šaty, ktoré sú vyrobené z knižnej potlače, jednej knihy a čelenky. . .

Ukážka z knihy, ktorú píše Elenka Bendíková, žiačka 4. ročníka ZŠ MR v Závažnej Porube

Samospráva a separovaný zber

Aktualita – 17. októbra 2013

Štvrtý ročník odbornej konferencie Samospráva a separovaný zber 2013 mal vysokú účasť a bohatý program. Účastníci zo sféry samosprávy, štátnej správy a odbornej verejnosti sa stretli v Sliacoch, aby prediskutovali najaktuálnejšie témy z oblasti odpadového hospodárstva. Na tejto konferencii Závažnú Porubu reprezentoval starosta Pavel Baráni. Spoločnosť ENVI-PAK sa pri príležitosti 10. výročia svojho založenia poďakovala partnerom za spoluprácu a na záver odmenila najlepšie a najefektívnejšie separujúce mestá a obce. Na základe vyhodnotených prísnych kritérií v oblasti triedenia odpadu je najlepším separujúcim mestom za rok 2012 mesto TRENCÍN. V kategórii obce boli ocenené Závažná Poruba (okres Liptovský Mikuláš), Močenok (okres Šaľa), Alekšince (okres Nitra) a Tvrdošovce (okres Nové Zámky). ENVI-PAK v súčasnosti spolupracuje s viac ako 1600 slovenskými mestami a obcami, ktorým v rámci systému ZELENÝ BOD poskytuje platbu za všetok vyzbieraný a recyklovaný odpad z obalov pochádzajúci z domácností vzniknutý na území mesta a obce bez ohľadu na jeho množstvo. Viac ako 200 účastníkov odbornej konferencie Samospráva a separovaný zber 2013 sa zhodlo, že zavedenie princípu Rozšírenej zodpovednosti výrobcov (starostlivosť výrobcu o obal/výrobok od štádia jeho vývoja až po štádium konca jeho životnosti), ktorý má obsahovať pripravovaný zákon o odpadoch, je najlepším riešením na dosiahnutie európskeho štandardu v oblasti podpory triedeného zberu a zhodnocovania odpadov a zodpovedá praxi a trendom vyspelých krajín Európskej únie. Na konferencii rezonovali aj ďalšie, nemenej významné témy pre samosprávu, akými sú financovanie triedeného zberu v mestách a obciach či riešenie praktických problémov v oblasti odpadového hospodárstva v súvislosti s vedením zákonnej evidencie, úpravami Všeobecne záväzných nariadení miest a obcí pre oblasť nakladania s odpadmi alebo prípravami nových Programov odpadového hospodárstva. Ocenenie pre Závažnú Porubu je pozitívnou vizitkou obce na úrovni Slovenska. Predstavuje obraz zodpovedného správania a prístupu k separovaniu za čo našim občanom prináleží poďakovanie.

• Starosta P. Baráni tretí zľava

Kto je kto

Začiatkom leta 2013 sa uvoľnilo miesto riaditeľky Domova sociálnych služieb a Zariadenia pre seniorov (DSS a ZpS) v Závažnej Porube. Zriaďovateľ vyhlásil konkurz. Výberového konania sa zúčastnili dve uchádzačky. Zvíťazila Mgr. Andrea Hodžová.

• Mgr. Andrea Hodžová, riaditeľka DSS a ZpS v Závažnej Porube

Písomne ste prejavili záujem o túto prácu, čo ovplyvnilo vaše rozhodnutie? Ukončila som Vysokú školu Svätej Alžbety v Bratislave, špecializácia sociálna práca. Mám viac ako trinásť ročné manažérske, ekonomické i personálne skúsenosti z práce v súkromnej firme. Ale hlavný dôvod môjho rozhodnutia bol ten, že chcem robiť niečo, čo má zmysel, pomáhať ľuďom, ktorí to veľmi potrebujú.

Vieme, že DSS a ZpS má dve stránky: zdravotnú a sociálnu. Možno týmto smerom popísať vaše predsavzatia?

Na prvom mieste je to klient, aby som urobila maximum pre jeho spokojnosť a pokojný pobyt v našom zariadení. Usilujem klientov vtiahnuť do reálneho života, aby to nebolo len dožívanie, ale plnohodnotný život. Veď aj dožívanie môže mať kvalitu, patričnú úroveň aj svoju dôstojnosť. Nikto nevie, koľko tu bude. Niekoľko týždňov, druhý rok. Plnohodnotný život tu možno prežiť aj desať a viac rokov.

Práca v tomto zariadení je náročná. Od zamestnancov si vyžaduje vysokú kultúru srdca, pozitívne myslenie, úprimný vzťah k ľuďom, ku ktorým osud nebol najprajnejší. Ako vnímate svoj vzťah ku klientom i k personálu?

Áno, je to tak. Život nemá len stránky fyzické, ale aj duševnú, psychickú. My nie sme nemocnica. Naším poslaním nie je len nakrmiť, ošetriť, podať lieky, vyspať... Ak je náš klient odkázaný na sociálne služby neznamená to, že je odpísaný. Dôležitá je normálna ľudská komunikácia, pohladenie, dotyk... Naš personál pracuje na 100%, mnohí hovoria, že tu našli novú rodinu. Inak sa to robiť nedá. Spätná väzba je úžasná. Tu slov netreba. Stačí slza v oku klienta, milý úsmev plný lásky, uznania a vďačnosti.

A čo povieť na adresu vašich klientov?

Aby mali pocit, že nám na nich záleží, aby vedeli, že na tomto svete nie sú opustení.

Mnohí naši občania nevedia, že ste sa natrvalo usadili aj s rodinou v Závažnej Porube. Bývate v kaštieli Na Úvetrí a spoločne s manželom vychovávate dvoch chlapcov. Možno vás stretnúť nielen v Domove sociálnych služieb a Zariadení pre seniorov v Závažnej Porube, kde šéfuje, ale aj na pošte, či v obchode, alebo v škole. Prajeme vám veľa zdravia a síl pri výkone potrebnej a náročnej služby, ktorú nemožno pomenovať inak ako poslanie dobrého anjela.

Za rozhovor poďakoval Dušan Migala

Starký, ty si moje zlato

Touto vetou začali svoje milé vystúpenie deti z Materskej školy v Závažnej Porube v Domove sociálnych služieb. Deti pozdravili tety a ujov pri príležitosti Mesiaca úcty k starším

Zaspievali, zarecitovali, ba i zacvičili. Spolu s pani učiteľkou vniesli do všedného dňa seniorom trochu smiechu, pekný úsmev a veľa lásky, za čo pekne ďakujeme.

Šarkaniáda 2013

• Rodičia sa pohrali, deti mali radosť

Veselé divadlo vo sviežom jesennom vzduchu ponúkla deťom i rodičom MŠ i ZŠ v Závažnej Porube. Vo štvrtok 3. októbra 2013 pripravili Šarkaniádu. Lietajúce šarkany zaviedli pohľady detí i rodičov do vzdušných výšav. Podujatie sa vydarilo: počasie prialo, nálada vynikajúca, relax... Vetrík pofukoval, rodičia sa vyhrali a deti mali radosť.

Netreba veľa, len poďakovať organizátorom a tešiť sa na nové stretnutia detí, rodičov a učiteľov.

Okienko MŠ

Ďakujeme v mene vašich detí

„Halo, halo. How are you?“ ozvalo sa opäť v priestoroch materskej škôlky. Po prázdninách sa vrátil Patch the puppy, an elephant a mnoho hier a pesničiek. Bystré detské rozumčeky rýchlo nasávajú prvé slová z angličtiny v atmosfére hravosti, zábav a tvorivosti. Odnášajú si domov prvé vlastnoručne dotvorené obrázky, aby sa mohli pochváliť pred rodičmi a možno s nimi aj zopakovať naučené pesničky s doprovodom CD, ktoré dostali ako súčasť peknej, farebnej knižôčky.

Viacero generácií detí začalo so základmi angličtiny v našej materskej škôlke. O výsledkoch sa mohli presvedčiť rodičia na otvorených hodinách, či na vystúpeniach. A samotné deti mohli byť veľmi spokojné so sebou, keď postúpili do základnej školy a na hodinách AJ sa mohli pochváliť svojimi vedomosťami. Dostali skutočne pevný základ na ďalšie vzdelávanie v celosvetovom jazyku, o potrebe ktorého dnes už nikto nepochybuje.

Ale v tomto školskom roku angličtina v MŠ nemusela zaznieť. Podľa metodiky ministerstva, dotácie na mimoškolskú činnosť detí nedostali inštitúcie, ktoré vzdelávanie organizujú, ale obecné a mestské úrady. Z pridelenej finančnej dotácie mohli určiť, akú formu aktivity pre deti uprednostnia. Šport, kultúru, jazyky ... ? Záviselo len na ich rozhodnutí.

Chceme sa poďakovať v mene vašich detí, že obecné zastupiteľstvo rozhodlo zafinancovať z týchto zdrojov aj vyučovanie anglického jazyka v MŠ. Vklad do jazykového vzdelávania je investícia, ktorá sa nám vracia celý život. Vďaka teda, že rozhodnutím starších nevznikne z detí ďalšia „stratená generácia“.

Katarína Jambrichová, riaditeľka MŠ
Elena Chovanová, lektorka AJ

• Starí rodičia v Mesiaci úcty k starším sa potešili s vnúčatmi v priestoroch MŠ.

Čo sa dialo v lete?

Deti – prázdniny – hračky to je symbióza slov, k sebe patriacich hlavne obsahovo. Nuž bolo teda na mieste, že seniori pripravili na posledné dni školského roka výstavku hračiek (starých, starších aj novodobých), čo sa podarilo zozbierať. Navštívilo ju okolo 120 návštevníkov vrátane detí z materskej školy aj školákov zo ZŠ. Bolo úžasné pozorovať deti pri prehliadke. Hneď každý utekal k tomu, čo ho najviac zaujíma - dievčatá bábiky, plyšáčky a chlapci autíčka, stavebnice, ale aj rôzne stolové hry. Malé deti zaujali hlavne hračičky, na ktorých sa mohli aj pohojsť. Zámer sa teda vydaril, lebo po obede prišli aj s rodičmi.

Ako by to bolo, keby sme letné dni nevyužili aj my na spoločný guláš (keď sa všade gulášuje) na chate M. Staroňa. Zišlo sa nás neúrekom 60. Výborný guláš, ktorý pripravil ako hlavný šéfkuchár Bohuš Niňaj spolu s pomocníkmi, každému chutil a, pravdaže, aj všetko ostatné, čo k tomu patrí. Spomedzi upršaných dní sme si vybrali ten najlepší – slnečný. Všetko sa dojedlo, spratalo a spustil sa dážď, akoby chcel ešte domýšľať, čo sa dostatočne nestihlo. Tešíme sa o rok zas.

Čo sa dialo v lete v seniorskej partii: Okrem toho, že sme dosť ťažko znášali nezvyčajné tropické horúčavy, mnohí sa starali o vnúčatá, zaoberali sa rodinnými návštevami, schádzali sme sa pri pondelňajšej kávičke v našom klube, sledovali sme rôzne kultúrne akcie a festivaly v okolí. Ako sa len dalo, starali sme sa - polievali kvetiny v okolí domov. Tak sa leto veľmi rýchlo minulo a náš klub sa opäť začína zaplňať, navštívili sme našich dlhšie chorých kamarátov – seniorov.

Dňa 10. augusta Krajská organizácia Jednoty dôchodcov bola jedným z organizátorov „Stretnutia na hranici“ v Skalitom pri Čadci, kde sa stretli zástupcovia seniorov Slovenska, Česka a Poľska. Jednotlivé kraje prezentovali seniorské kultúrne súbory vo veľmi peknom amfiteátri v pohraničnom mestečku SKALITĚ. Liptov reprezentovala ženská spevácka skupina z Východnej. Jej vystúpenie zožalo veľký úspech. Účastníci sme mali o tri hodiny postarané o kultúrne zážitky. Za našu organizáciu JDS reprezentovali Hedka Šarafínová a predsedníčka Darina Majeríková. Keďže sme už boli na Kysuciach, nenechali sme si ujsť cestou domov mestečko Starú Bystricu. Unikátom mestečka je slovenský orloj a v tej budove sa nachádzajú sochy kysuckého rodáka Jozefa Krónera. Domov sme sa vracali s krásnymi spomienkami na kraj, ktorý nám bol doteraz veľmi málo známy – Kysuce.

Ludmila Štrkolcová, Darina Majeríková,
Jednota dôchodcov

Na návšteve Domu Milana Rúfusa

Výročie nedožitého 85 rokov básnika Milana Rúfusa nenechalo bez povšimnutia ani obyvateľov DSS a ZpS. Vo štvrtok navštívili Dom Milana Rúfusa. Pani Barániová im pripravila veľmi pútavú prednášku, premietla majstrove spomienky. Niektorí sa neubránili slzám, keď Milan Rúfus bol ich spolužiak a osobný priateľ. Domov sa všetci vrátili plní krásneho emotívneho zážitku a s peknou knihou, ktorú dostali ako darček od pani Barániovej, ktorej patrí srdečné poďakovanie.

Andrea Hodžová

Milá redakcia Porubských novín!

Navštívila som Vašu obec a rodičovský dom M. Rúfusa dňa 7.8.2013. Pod dojmom tejto návštevy vzniklo toto vyznanie. Posielam Vám ho najmä z toho dôvodu, že M.R. bol mojím obľúbeným básnikom a pokladám ho za najväčšieho poeta 20. storočia v slovenskej literatúre. Dokázal jednoduchým veršom vyjadriť, na čo iným treba veľa slov. Bol obdivuhodným tvorcom myšlienky.

Aj keď dnes sa poézia nenosí, sú ľudia, i keď je ich zrejme málo, ktorí ju majú radi. Ja patríam k nim. Všetko najlepší želá Darina Bobáľová.

Pocť básnikovi Darina Bobáľová

*Majstre,
Vaše slovo na dno duše preniká
Váš pohľad je pohľad básnika
čo vie, pozná a má zažiť
všetky tie veci človekom ukuté.*

*Vám cudzia je prázdna faloš
a mam zradný
Vy velebíte vieru a cit,
nie rozum chladný
Vám všetko, čo zlé je, sa prieči,
Vám cudzie sú jalové reči.*

*Slovami svetom hýbete a bdiete-
bdiete nad ľudským svedomím...
Vy čistý prameň ste
tečúci údolím
ste tou vodou, ktorá rany hojí,
čo uštedrí nám život
denno-denne v boji.*

*Kolkokrát svet je naruby
rúti sa do vlastnej záhuby
kolkokrát sa človek strachom chveje
z úzkosti či beznádeje,
že v ľuďoch niet viac dobroty...
Strácajú vieru v hodnoty!
Váš duch nás však dvíha z prázdnoty
a klope na srdce človekovo
má veľkú moc, Majstre, vaše slovo!*

*Aby bol lepší každý deň,
Vy svietite na cestu, ste sťa pochodeň.
Vidíte srdcom, cítite pnutie čias...
Nie, vy neodišli ste,
ste navždy tu, blízko nás.*

Báseň o kadi. (recesia)

Za okrúhlym stolom kráľa Artuša
sedíme tak v kadi a smiech nás zadúša.
Osem si hľadí rovno do tváre, do očí
pohľad náš raz sem, raz tam odbočí.
Zvisle sa kývajú naše čongále
hľadajúc dno, čo je nemalé -
a voda buble, sme samá bublina
hlavy nám trčia sťa hniezda z komína.
Kto túto kúru čo len raz nespraví
škoduje a neviem, či to nejak strávi...
Nič sa nebojte, keď vojdete dnu
i keď sa tí druhí ani nepohnú!

S úsmevom na tvári tú vodu pite,
zlepší vám trávenie, ba i vaše žitie.
Smradľavá vajcovka hnáty vám napraví,
telíčko ukludní, nevojde do hlavy.
Nájdeš tam priateľov priam z celej Únie
Francúza z D'umbiéra, čo bol tam a už
vie, aká len krásna je krajina slovenská....
lež to naj, super naj je kaďa, kaďa liptovská.

Veľa slov tu riečiť
je úplne márne:
kto však nebol v kadi,
nebol ani v Jáne.

Predišli nás do večnosti

Všetko sa pomínie, len stopy Tvojej statočnej práce, lásky a obetavosti navždy zostanú... Budeš žiť v spomienkach tých, ktorí Ťa mali radi.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 16. júna 2013 v nedožitom 89. roku života opustil náš drahý otec, starý a prastarý otec, brat, švagor, krstný otec a ujo

PETER KUHAVÝ

Pohreb sa konal v utorok 18. júna 2013 v Dome smútku v Závažnej Porube. Dcéra Elenka s manželom, vnúčatá Peter a Ivetka s rodinami a ostatná smútiaca rodina vyslovujú slová poďakovania za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke

+ + +

Bez spiatočného lístka odišiel. Navždy. Kyticami kvetov rozkvitol nový hrob, posledný zemský príbytok.

Voňavá lipa uspávanku šumí. Poludnica stráži jeho sen. Telo nehou prikryla porubská rodná zem. Uboľenú dušu už iný Lekár lieči. Pri mame stoja chlapci, ešte deti. Smútime všetci.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 29. júna 2013 vo veku 49 rokov po krátkej a ťažkej chorobe opustil náš drahý manžel, ocko, syn, brat, švagor, zať, krstný otec, strýko a ujo

MUDr. VILIAM ILANOVSKÝ

Rozlúčka so zosnulým bola v pondelok 1. júla 2013 o 15. 00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Prijmite, prosím, naše slová úprimného poďakovania za všetky kondolencie, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke. Manželka Iveta, synovia Jurko a Martin, rodičia a ostatná smútiaca rodina.

***Už som od vás odišiel,
netrúchlite drahí,
moja duša iný cieľ,
má už iné snahy.***

Klesli ruky pracovité, stíchlo srdce dobré, unavené. Už je po bolestiach, utrpení. Už je po živote. Je len rozlúčenie.

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás dňa 5. júla 2013 v 85. roku života opustila naša drahá mama, stará mama, švagriná a krstná mama

ELENA ILANOVSKÁ, rod. Šunová

Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou bola v pondelok 8. júla 2013 o 15.00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Syn Milan s rodinou, dcéra Soňa s rodinou a ostatná smútiaca rodina ďakujú za všetky kondolencie, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

+ + +

Kto v našich srdciach žije – neumiera...

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás dňa 20. júla 2013 v 82. roku života navždy opustila naša drahá mama

MÁRIA RÚFUSOVÁ, rod. Niňajová

Posledná rozlúčka sa uskutočnila 22. júla 2013 v Dome smútku v Závažnej Porube. Smútiaca rodina ďakuje za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

+ + +

Tíško žila, tíško odišla, skromná vo svojom živote, veľká vo svojej láske a добрote.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 11. augusta 2013 vo veku 93 rokov opustila naša drahá mama, stará a prastará mama, sestra, švagriná, krstná mama, strýka, teta a ujčinka

ANNA BEŤKOVÁ, rod Valentová

Posledná rozlúčka sa konala v stredu 14. augusta 2013 o 15. hodine v Dome smútku v Závažnej Porube.

Vyjadrujeme úprimné slová poďakovania za všetky prejavy spoluúčasti, kvetinové dary i prítomnosť na poslednej rozlúčke s našou drahou zosnulou: syn Bohumír s rodinou, dcéra Soňa s rodinou, sestra Milka s rodinou a ostatná smútiaca rodina.

Hoc umriem, nezarastie stopa, ľudia si so mnou v mysli postoja, ozvem sa v spomienkach a do reči vpadnem kamarátom pri práci a do snov deťom, žene do stonu.

S bolesťou v srdci oznamujeme, že nás dňa 19. augusta 2013 v nedožitom 79. roku života opustil náš drahý manžel, otec, starý otec, brat, švagor, strýko, krstný otec a priateľ

MILOŠ BÁTORY

Posledná rozlúčka s našim drahým zosnulým bola vo štvrtok 22. augusta 2013 o 15.00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Ďakujeme všetkým za prejavenu sústrasť a tichú spomienku. Manželka Oľga, dcéra Eva s rodinou, syn Ján s rodinou, brat Ladislav s rodinou a ostatná smútiaca rodina. Odpočívaj v pokoji.

+ + +

Žila tíško, skromne, nevinné, odišla tak, ako odišlo svetlo, keď príde noc a deň sa pomíne.

V hlbokom zármutku a bolesťou v srdci oznamujeme, že nás dňa 30. augusta 2013 v 53. roku života opustila naša drahá manželka, mama, dcéra, švagriná, krstná mama a ujčinka

KARENA PUTTEROVÁ, rod. Kalábiová

Rozlúčka s našou drahou zosnulou bola v nedeľu 1. septembra 2013 o 16. hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Smútiaca rodina ďakuje za všetky kondolencie, kvetinové dary i prítomnosť na poslednom lúčení.

+ + +

Neplačte, že som odišiel, ten klud a mier mi praňte a v srdci večnú spomienku si na mňa zachovajte.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 14. septembra vo veku 61 rokov života navždy opustil

PAVEL ŠTEVČEK

Posledná rozlúčka so zosnulým sa uskutočnila 17. septembra 2013 o 15.00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Sestra Ľudmila s rodinou, sestry Ľudmila a Evka s rodinami, bratia Peter a Jaroslav s rodinami, priateľka Soňa s rodinou vyslovujú slová poďakovania za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

*Dohasli tie jej milé oči,
dopracovali jej zlaté
ruky,
dotítklo jej šlachetné
srdce,
odišla tam, odkiaľ niet
návratu.*

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým, že nás dňa 19. septembra 2013 v 76. roku života navždy opustila naša drahá mama, stará mama, sestra, švagriná, krstná mama, strýnka a teta

**OLGA VALENTOVÁ,
rod. Bobříková**

Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou sa konala v sobotu 21. septembra 2013 o 13.30 hodine pred domom č. 15 Pri Brodke. Smútiaca rodina ďakuje za kondolencie i účasť na pohrebe.

+ + +

*Neplačte, že som odišla,
ten klud a mier
mi prajte, len v srdci
večnú pamiatku si na
mňa zachovajte.*

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, že nás dňa 11. októbra 2013 vo veku 85 rokov navždy opustila naša drahá mamička, babinka, prababinka, sestra, švagriná, krstná mama, teta a obyvateľka DSS v Závažnej Porube

**OLGA BRÓSKOVÁ,
rod. Koreňová**

Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou bola v pondelok 14. októbra 2013 o 15.00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Deti Nataška, Olinka a Miško s rodinami úprimne ďakujú za všetky kondolencie, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

Básne

Katarína Devečková
rod. Staroňová

Modlitba za Zuzku

*Tridsaťtri rokov
Kristových
na útlych pleciah
nesie kríž.
Príťažký Bože,
sám vidíš.*

*Modlím sa
za ňu.*

*Za čistú dušu studničku,
z ktorej sa môžem napiť,
za knihu srdiečka,
z ktorej môžem čítať,
za jamku na ruke,
ktorú smiem pohladiť.*

*Veľmi Ti ďakujem,
že môžem pri nej byť.*

Ona ma učí žiť.

*Prosím Ťa, Bože,
daj nech slnko
rozžiari jej deň,
a nebo
modrou maľuje.
Nech ružová
je farba sveta,
nad Porubou
nech bocian lieta.*

*Aj malé šťastie
veľkým je.*

Dovolenka duše

*Dopriať si
dovolenku duše
v najdrahšej destinácii sveta,
v päťhviezdičkovom hoteli
domova.*

*Okúpať sa
v mori spomienok,
prejsť sa plážou detstva,
zaspávať v páperí z husí.*

Pookriať duša musí.

*Nehľadať,
ale nájsť.
Nepozerať,
ale vidieť.
Nepočúvať,
ale počuť:
stíšenosť,
pokoj,
jedinečnosť.*

*Necestovať,
ale ísť.
Naboso,
peši.
Tak blízko.
Najbližšie,
domov.*

Za Paľom

*Ubúda z nás
ako z krajca chleba.
Stenšuje sa
stará, dobrá trieda.*

*Opäť jeden chýba.
V triednej knihe čiarka.
Neskutočne večná,
nekonečná priamka.*

*Kto vraj za života
pochovaný býva,
bude ešte dlho
kráčať tento svet.*

*Dlho bolo krátko.
Z jasu padol blesk.*

*Guláš bez teba?
Ťažká predstava.
Realita tiež.*

*Namaľuj nám Paľo,
latexové nebo,
srabúcha s bodkami,
kotlík smiechu vriaci.
Mali sme ťa radi.
Vždy budeš náš maskot.
Zdravíme ťa hore.*

Tvoji spolužiaci.

S telom možno porobiť všeličo, ale ducha nespútaš

Ján Mikula namaľoval viac ako sedemdesiat obrazov

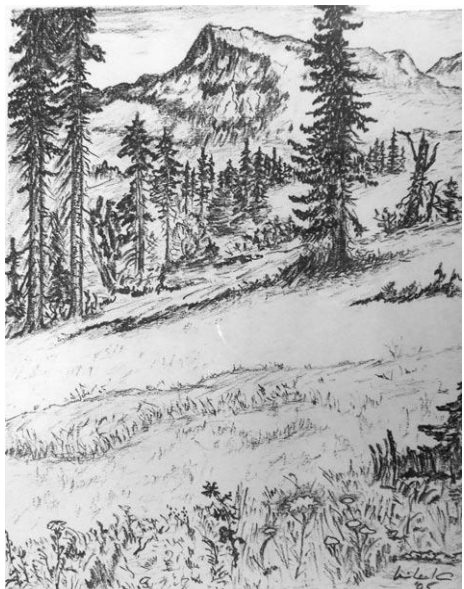
• Ján Mikula, výtvarník, klient Domova sociálnych služieb a Zariadenia pre seniorov v Závažnej Porube

Maľovanie ako koníček pre doplnenie života

Jedným z klientov Domova sociálnych služieb a Zariadenia pre seniorov v Závažnej Porube (DSS a ZpS) je aj Ján Mikula, rodák z Brezovej pod Bradlom. Väčšiu časť produktívneho veku prežil na Liptove. Strojárina sa stala jeho zamestnaním a maľovanie koníčkom pre

doplnenie života. S pribúdajúcimi rokmi sa jeho zdravotný stav začal zhoršovať a postupne sa stal nemobilným človekom trvale pripútaným na lôžko. Nie jednoduchá diagnóza si vyžadovala dvadsaťštyri hodinovú zdravotnú i ošetrovateľskú starostlivosť. Pred dvoma rokmi azyl našiel v DSS a ZpS v Závažnej Porube. Aj tu sa potvrdilo,

že s telom možno porobiť všeličo, ale ducha nespútaš. Aj napriek zdravotnému postihnutiu žije plnohodnotný život. S opaterou vyjadril spokojnosť a priznal, že tu okrem zdravia nachádza všetko. „Ruky mi zostali zdravé, mozog funguje na plné obrátky. Venujem sa kresleniu. Krátim si dlhú chvíľu. Obrazy tvorím sebe pre potešenie, druhým pre radosť. Nie som školovaný maliar, len amatér. Mal som kamaráta, akademického maliara, ktorý ma zasvätil do tajov maľovania a kreslenia,“ ohodnotil svoje snahy, vlohy a svojský výtvarný prejav.

Namaľoval viac ako sedemdesiat obrazov

Z rozhovoru s klientom na posteli sa dozvedáme, že namaľoval viac ako sedemdesiat olejomalieb. Krajinky, zátišia, hriby... Jeden portrét vymaľoval farebnými pastelkami a viac ako desať portrétov olejom. „Mojím chlebom bola strojárina. Vo voľných chvíľach som sa venoval aj práci s drevom. Vyrábал som si aj rámy, vyfrézoval a zamaľoval tak, aby ladili s obrazom. Veď obraz a

rámy tvoria jeden celok. Až vtedy som bol spokojný, keď bolo už treba len kliniec zabiť do steny a obraz zavesiť. Tým, že obraz visí, už plní svoje poslanie,“ dodal. Kompletne obrazy porozdával synom, rodine, priateľom, susedom... Teraz vystavuje v DSS a ZpS. Jeho obrazy tvoria trvalú súčasť interiéru tohto zariadenia. Pokračujeme v sledovaní výtvarnej tvorby samouka a dozvedáme sa, že každý výtvarník má svoj štýl, svoje videnie sveta, každý kráča inou cestou. Dôležitý je však prirodzený ta-

• Brezová pod Bradlom

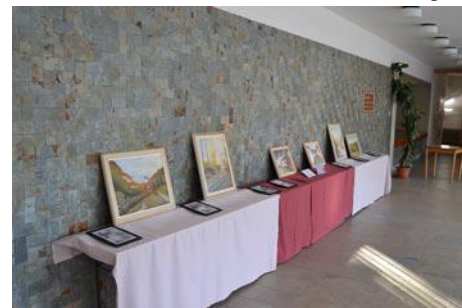
lent, odborná výchova, veľa odriekania, cvičenia a tvorivej práce. Pri tvorbe treba uplatniť fantáziu a na plátno alebo papier stvárniť svoje videnie okolitého sveta.

Prvá výstava zožala úspech

Ján Mikula tvoril po celý život. Na výstavu ani len nepomyslel. No prišiel čas a touto myšlienkou sa začalo zaoberať vedenie DSS a ZpS v Závažnej Porube. Od myšlienky k skutkom nebola dlhá cesta. Vo vestibule kultúrneho domu po prvý raz vystavil olejomalby s motívami rodiska a početne zastúpene krajinky vyhotovené tužkou.

„Je to tak. Tužka mi prirástla k srdcu. Nie je to náročná technika a vyhovuje môjmu zdravotnému stavu. Z okna pozorujem prírodu, pomáham si fotografickou predlohou a potom kreslím a kreslím. Najlepšie sa robí mäkkou tužkou. Pomaly a precízne. Kresbu musí umocniť vhodný rám,“ dodal a jeho oči vyjadrili nesmiernu vôľu žiť, tvoriť a prekonávať všetky ťažkosti a strádania, ktoré prináša choroba ako každodenné bremeno, ktorého sa nemožno zbaviť. O tom, že Ján Mikula je naslovovzatý majster, sa presvedčili návštevníci Kultúrneho domu v Závažnej Porube 6. októbra 2013. V rámci Mesiaca úcty k starším ponúkol DSS a ZpS verejnosti torzo z tvorby tohto skromného, talentovaného, no životom ťažko skúšaného človeka. Na vernisáži nebol prítomný. Autora predstavila fotografia, pár osobných faktov a obrazy, ktoré namaľoval srdcom. Na chvíľu sme boli s ním a on bol medzi nami. Zdravie a šťastie nekúpiš, no radosť stojí na každom kroku. Len ju treba hľadať. Sama nepríde.

Text i foto: Dušan Migala

• Výstava vo vestibule KD v Z. Porube

V elitnej kategórii patrí k špičke

Junior Pavel Beško: Šport je môj život

• Pavel Beško, 1992, športovec telom i dušou, študent Slovenskej technickej univerzity, poslucháč 2. ročníka Stavebnej fakulty, špecializácia vodné stavby.

Downhill alebo **zjazd** je časová disciplína v horskej cyklistike zaraďovaná medzi extrémne športy. Downhill sa koná na tratiach so stálym klesaním. Ako názov napovedá, downhill sa koná na strmých svahoch, ktoré ponúkajú vysoké rýchlosti a takisto množstvo skokov a prekážok. Trať je stanovená po každej strane páskami a väčšina z nich sa dá prejsť za dve až päť minút.

V lete futbal, v zime lyže

O tom, že šport prirástol Paľkovi Beškovi ml. k srdcu, niet pochyb. V zime sa venuje zjazdovému lyžovaniu a lezeniu po skalách, v lete hráva v A mužstve futbal v drese Závažnej Poruby. Patrí k najvýkonnejším liptovským pretekárom v disciplíne zjazd z kopca na bicykli. Nedá nám začať ináč ako otázkou. Ako ste sa dostali k tomuto adrenalínovému športu? „Ani sám neviem, no pamätám, že kamarát ma oslovil, či by som to neskúsil. Vybrali sme sa na Rohačku, kde sa nachádza tréningová trať a bolo rozhodnuté. Downhill mi učaroval,“ objasnil svoju cestu k tomuto športu.

Čím rýchlejšie, tým bezpečnejšie

Z rozprávania sa dozvedáme, že trať zo štartu do cieľa treba prekonať za najkratší čas. Na Slovensku sú trate upravené a vybudované pre tento druh športu v Demänovskej doline, z Rovnej hole na Záhradky, tiež sa nachádza na Kubínskej holi, Malino Brdo, Plejsy a v Malej Lučiv-

• P. Beško, jr. - trofeje

nej. V Jasnej vedie trať popod sedačku, meria 2 200 m a prekonáva prevýšenie 450 m. Pretekár zdolá trať za necelé tri minúty a dosahuje rýchlosť od 40 – 45 km/hod. Úctyhodný výkon, keď si predstavíme, že trať kopíruje náročný horský terén. Je vyznačená páskami, obsahuje aj skoky (najlepší pretekári skáču 15 a viac metrov). Nie je to jednoduchý pretek, no predsa: bezpečnosť a ochrana zdravia v takýchto extrémnych podmienkach je predsa na prvom mieste. „Najskôr trať prejdeme na pešo, každý si hľadá optimálnu stopu, každému jazdci vyhovuje niečo iné. Dôležité je, aby vydržal bicykel a pretekárovi sa nič nestalo. Hlavu nám chráni prilba ako na motorku, chrbticu korytnačka, nie je však povinná, kolená a lakty chrániče, ruky rukavice. Mal som už úrazy, ale to sa rýchlo zahojí a preteká sa ďalej“ doplnil začaté.

• P. Beško, jr. - na trati downhill

Čo zaznamenali noviny

Odkázal nás na regionálnu tlač, kde možno čítať aj takéto spravodajstvo. Liptovský FERADO Freeride-MTB tím sa zúčastnil štvrtého kola Slovenského pohára v downhille na Kubínskej holi. Na štart sa postavilo 161 jazdcov a farby liptovského tímu hájilo 6 pretekárov. Priemerná rýchlosť víťaza bola 43,84 kilometra za hodinu. V elitnej kategórii sa Pavel Beško z FERADO Freeride-MTB umiestnil na 19. priečku a zároveň dosiahol aj najrýchlejší čas spomedzi oddielových kolegov. Priemerná rýchlosť víťaza bola 43,84 kilometra za hodinu.

Alebo. Liptovskí jazdci z Ferado Freeride-MTB tímu štartovali v piatom kole Slovenského pohára v downhille. Preteky sa uskutočnili v Malej Lučivnej. A ešte niečo. V Bikeparku Jasná sa uskutočnili majstrovstvá Slovenska v zjazde na horských bicykloch. Zúčastnilo sa ich takmer dvestopäťdesiat jazdcov. Farby liptovského FERADO Freeride-MTB zastúpilo šesťnásť pretekárov. Paľo Beško si v elitnej kategórii uchmatol 13. priečku a dosiahol aj najrýchlejší čas spomedzi jazdcov liptovského klubu.

Trať, ktorá viedla popod šesťsedačkovú lanovku, patrí medzi najstaršie a zároveň najrýchlejšie v seriáli pretekov

• P. Beško, jr. - v Jasnej

SPDH. (Slovenský pohár downhill). Prišlo na nej niekoľko nových úsekov a skokov, ktoré trať trochu oživil. Sobota bola už tradične určená tréningu. Trať bola výborne pripravená a oproti minulým ročníkom sa zlepšil - zrýchlil vývoz lanovkou.

Európske a svetové podujatia downhill

Doplňme správy z miestnej tlače informáciou, že Európsky pohár sa v tomto roku konal v Maribore – Slovinsku a vrcholné svetové podujatie sa uskutočnilo v Rakúskom Leogande. Všetko za účasti liptovských pretekárov, ktorí úspešne reprezentovali Slovensko. „Na takýchto pretekoch, okrem dokonalej prípravy a perfektnej orientácie na trati je potrebné aj trochu športového šťastia. Finálna jazda býva rozhodujúca,“ uviedol a pokračoval, „...tu už neslobodno spadnúť, bicykel musí vydržať a treba ísť až za hranicu ľudských možností. O to ide. Je to adrenalínový šport, naplnený neobyčajným zážitkom a nepopísateľnou blaženosťou a radosťou z vydareného a úspešného zvládnutia krkolomnej trate,“ dodal na záver. Čo k tomu treba? Dobrý bicykel a nemálo odvahy. A adrenalín prídeme sám od seba. „Stresový hormón“ sa totiž vylučuje len v stavoch zvýšenej záťaže organizmu.

Text: Dušan Migaľa, foto autor a archív

• P. Beško, jr. - freeride MTB bike (vpravo)

Tour de France je zážitkom nielen pre pretekárov, ale hlavne pre divákov

Píše sa rok 1903 a v tom čase zrejme nikto ani netuší, že sa vo Francúzsku rodí jedno z najznámejších a najnavštevovanejších športových podujatí na svete. Ročne ho navštevujú desiatky miliónov divákov a jeho popularita z roka na rok rastie. Náročný vytrvalostný pretek rozdelený do niekoľkých dní veľmi dobre preverí pretekárov po každej stránke. V minulosti malé etapové preteky, pôvodne založené na propagáciu lokálneho motoristického časopisu, dnes známe pod názvom Tour de France sú vrcholom pre profesionálnych cyklistov a nezabudnuteľným divadlom pre všetkých divákov, ktorí sa ho rozhodnú navštíviť alebo si ho len pozrieť v televízii.

Ovešani bicyklami vyrážame na dlhú cestu

Myšlienka zúčastniť sa naživo Tour de France vo mne a mojich priateľoch žila už dlhší čas. Od malička mám veľmi blízko k cyklistike a každý rok so zatajeným dychom sledujem tieto jedinečné preteky

• Oficiálny začiatok 19. etapy - tu začína pretek (autor vľavo)

prostredníctvom televíznej obrazovky a internetu. Tento rok sme sa preto s partiou rozhodli, že atmosféru Le Tour ako ju Francúzi nazývajú zažijeme na vlastnej koži. Jubilejný stý ročník najznámejších etapových cyklistických pretekov začal tento rok 29. júna na francúzskom ostrove Korzika a končil 21. júla tradične v Paríži na známom bulváre Champs-Élysées. My sme sa rozhodli, že pretekárov podporíme v tých najťažších etapách, ktoré viedli horskými oblasťami francúzskych Álp. Doslova sme ovešali naše auto bicyklami a vydali sa smerom k francúzskemu mestu Grenoble. Práve v jeho blízkosti boli naplánované najzaujímavejšie etapy a tie mali rozhodnúť o celkovom

• Naša výprava si užívala každý moment na bicykloch

víťazovi. Vedeli sme, že ideme do oblasti s mimoriadnym turistickým záujmom a naša predtucha nesklamala. V miestach kde prechádzajú preteky, sú kempingy a ubytovacie zariadenia často rezervované aj s niekoľkomesačným predstihom. Nájsť voľné kempingové miesto pre deviatich ľudí bolo preto celkom zaujímavé. Nakoniec sa nám podarilo zložiť sa na futbalovom ihrisku v malej dedinke Rochetailee. Tá bola len pár kilometrov od cieľového miesta 18. etapy v horskom stredisku Alpe d'Huez a zároveň štartovacieho mesta 19. etapy s názvom Bourg-d'Oisans.

Viac ako milión fanúšikov hnalo pretekárov k vrcholu najnáročnejšieho stúpania celého preteku

Jedinečná atmosféra pretekov bola prítomná na každom metri a my sme sa nevedeli dočkať kedy konečne sadneme na bicykle a v podvečer preteku si prejdeme asi najnáročnejšie stúpanie tohto ročníka Tour. S celkovou dĺžkou 13,8 kilometra a priemerným stúpaním 8,1% do nadmorskej výšky 1860 metrov nad morom patrí horské stredisko Alpe d'Huez k skutočným diváckym skvostom na Tour. A keďže pretekári toto stúpanie museli absolvovať tento rok až dvakrát, divácka atraktivita tohto miesta bola ešte vyššia. Je až neuveriteľné aké množstvo ľudí sa v predvečer preteku zhromaždilo popri trati. Vo svojich mobilných príbytkoch zaparkovaných na kraji cesty boli ochotní čakať dlhé hodiny, dokonca niektorí tam strávili aj dni, aby si zabezpečili dobré miesto a pripravili sa na jediný moment – prejazd pelotónu. Všade bola prítomná dobrá nálada, ľudia sa bavili do neskorých nočných hodín, oslavovali, spievali. Dokonca povzbudzovali nás, ktorí sme sa odhodlali výjsť na bicykloch až hore na vrchol nekonečného stúpania. S pribúda-

júcou tmou sa pri pohľade smerom dole do údolia ťahal len dlhý osvetlený had – to všetko boli ľudia čakajúci popri ceste na hlavný pretek nasledujúci deň.

V deň preteku sme vyrazili na kopec znova a pre istotu s predstihom. Už od rána smerovali davy ľudí hore stúpaním keďže pri Tour platí pravidlo čím vyššie, tým väčší zážitok. Aj my sme si konečne našli miesto pri skupinke Slovákov a divadlo sa mohlo začať. Asi tri hodiny pred samotným prejazdom pretekárov začal prejazd reklamnej automobilovej kolóny. Veľké firmy totiž veľmi dobre vedia, že je dôležité osloviť obrovské množstvo fanúšikov a tých sa v stúpaní na Alpe d'Huez tento rok zhromaždilo úctyhodné množstvo. Podľa odhadov usporiadateľov preteky v tomto stúpaní naživo sledovalo viac ako 1 milión ľudí. Z reklamných aut sa fanúšikom cyklistiky rozdávali hlavne tričká, sladkosti, reklamné predmety a rôzne drobnosti, ktoré niekedy vyvolávali napätie i malé roztržky v dave. Postupne našťastie všetko utíchlo a čakalo sa na príchod prvého pretekára. Pri sledovaní v televízii samozrejme nie je problém mať prehľad kde sa čelo pretekov nachádza, ale na kopci v stúpaní je to iné. Našťastie nám napovedal ruch prichádzajúcich televíznych vrtuľníkov a my sme vedeli, že si máme pripraviť hlasivky a slovenské vľajky. No a to čo sa dialo po príchode prvého pretekára bolo neopísateľné. Nastalo doslova šialenstvo, dav fanúšikov popri trati bláznil. Pretekári šľapali hore stúpaním ako naprogramované stroje aj keď s odstupom času bolo samozrejme vidieť rozdiely v ich výkonnosti. Druhý prejazd stúpaním, ktorý sa opakoval približne

• Na ceste sa ukázal aj viac ako 100-ročný bicykel s drevenými ráfikmi

• Slovenskí fanúškovia dávali o sebe vedieť

po hodine bol už v inom tempe, ale nič to fanúšikom neubralo na ich nasadení. Samozrejme, podpora slovenským pretekárom bola rovnako obrovská. Slovenské vlajky boli neprehliadnuteľné a naši dvaja pretekári to tiež registrovali. Netrvalo ale dlho a bolo po všetkom. Etapa sa skončila a nastalo doslova sťahovanie národov, keďže na kopci boli fanúšikovia z celého sveta. Skúste si predstaviť schádzať jeden milión nadšených ľudí po úzkej ceste dole strmým stúpaním. Našťastie nám sa akékoľvek komplikácie okrem jedného defektu vyhli, ale boli momenty, keď si na svoje prišla aj zdravotná služba.

Záujem fanúšikov o Sagana bol obrovský a aj zelený dres priťahoval pozornosť

Nasledujúci deň pretekárov čakala ďalšia náročná horská etapa. Celý cyklistický cirkus sa premiestnil do susedného mesta Bourg-d'Oisans a my sme samozrejme nesmeli chýbať. Vedeli sme, že práve na štarte etapy je možné sa dostať blízko k pretekárom a tak si lepšie pozrieť predštartové prípravy. Aj keď nie je jednoduché dostať sa až k tímovým autobusom pred ktorými sú pripravené bicykle, nám a to podarilo. A čo viac, dostali sme sa k obľúbenému autobusu tímu Cannondale, ktorého lídrom je náš pretekár Peter Sagan. Práve on tento rok obháji druhýkrát zelené tričko najrýchlejšieho pretekára a fanúšikovia mali o fotografiu s nim veľký záujem. Mesto Bourg-d'Oisans žilo pretekmi v ten deň veľmi intenzívne. A nielen v ten deň – dostať možnosť hostiť najslávnejšie cyklistické preteky či už ako štartovacie alebo cieľové miesto je pre každé mesto veľká česť a vyžaduje si to nemalé prípravy. V Bourg-d'Oisans sa na štart 19. etapy pripravili skutočne zodpovedne a z vyzdobeného centra vyštartoval pelotón krátko pred jedenástou hodinou do obedu. A opäť sa opakoval scenár z predchádzajúceho dňa. S odchodom pretekov sa mesto postupne vyprázdnilo a milovníci cyklistiky sa pomaly presúvali za svojimi miláčikmi do ďalších etapových miest.

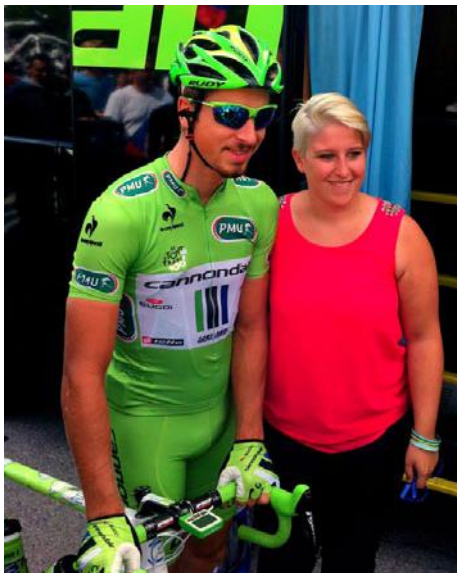
Na bicykli sme sa dostali takmer až k oblakom

My sme sa rozhodli po dvoch etapách zmeniť prostredie a na ceste domov sme sa zastavili v rakúskom meste Sölden, ktoré ponúka nielen skvelé možnosti pre lyžiarov v zime, ale v lete je to hlavne raj pre cyklistov. Po viac ako dvojhodinovom náročnom stúpaní sme sa dostali na bicykloch až do horského sedla Timmelsjoch vo výške 2509 metrov nad morom, cez ktoré prechádza rakúsko-talianska hranica. Jedinečný zážitok z jazdy na bicykloch pomedzi snehové polia uprostred leta a voľne pasúce sa alpské kravy boli popri Tour vrcholom nášho výletu. A navyše nám konečne prialo aj počasie, ktoré sa s nami vo Francúzsku veľmi nekamarátilo, takže po každej stránke sme boli nesmierne šťastní a spokojní, že sa nám podarilo v takom to duchu ukončiť cyklistickú časť výletu.

Cesta domov ubiehala na druhý deň už rýchlo. Jediným dôležitým bodom počas celej cesty bola vždy kontrola výšky nášho auta keď sme prechádzali popod nižšie mosty v menších mestách nakoľko sme časť bicyklov mali umiestnených na streche minibusu. Nikdy by nás totižto nenapadlo, že popod niektoré premostenia sa skrátka s našou výškou nedostaneme. A nenapadlo by nás ani to, že nás francúzske mytnice budú brať ako nákladné auto vďaka bicyklom na streche a teda budú nám účtovať niekoľkonásobne vyšší poplatok ako osobným automobilom.

Napriek tomu sme si z našej krátkej cesty za najväčším cyklistickým podujatím na svete odniesli len tie najlepšie zážitky a už teraz pripravujeme divácku účasť na ďalšom 101. ročníku Tour de France. Pokiaľ máte aj vy chuť sa k nám pripojiť, radi vás medzi sebou privítame.

Michal Staroň

• Urobiť si fotografiu so Saganom pred štartom dostala možnosť len táto faninka.

Obec Závažná Poruba

DNI MILANA RÚFUSA

Spojené s oslavou nedežítých
85. narodenín Majstra

30. november – 1. december 2013
Cintorín ZŠ Kultúrny dom
Dom Milana Rúfusa
Ev. a. v. kostol v Závažnej Porube

Záštita nad podujatím: prezident SR
Organizátori a gestori:
MK SR, MŠSR, Mesto Bratislava, VÚC Žilina,
Matica slovenská, Mesto Liptovský Mikuláš,
OZ Naveky Závažná, Dom M. Rúfusa

Program: Sobota 30. november 2013

9:00 (Cintorín v Závažnej Porube)
Otvorenie Dní Milana Rúfusa pri hrobe
Majstra a polozenie vencov

9:30 (ZŠ Milana Rúfusa)
Prezentácia školy

10:30 (Kultúrny dom v Závažnej Porube)
Seminár Život básne, básen života

12:00 – 14:00 - obed

14:30 (Dom Milana Rúfusa)
Prehliadka expozície
Uvedenie publikácie: Pamäť na hniezdo
Moji rodní - listy do Z. Poruby a zo
Z. Poruby - vernisáž

17:00 (Kultúrny dom v Závažnej Porube)
Štebot v rodnom hniezde.
Videofilm Báseň je výpoveď o údele

19:00 (Kultúrny dom v Závažnej Porube)
Spoločenské stretnutie hostí

Nedeľa 1. december 2013

9:00 (Dom Milana Rúfusa)
Prezentácia videofilmu

10:30 (Ev. a. v. kostol v Závažnej Porube)
Služby božie

Prihovory, slovné a hudobné vstupy počas osláv
Pavel Baráni, starosta obce
Vladimír Pavlík, ev. a. v. kňaz
Dušan Migaľa, predseda kultúrnej komisie OÚ
Soňa Barániová, lektorka a správkynia Domu
Milana Rúfusa
Mária Boltžiarová, riaditeľka ZŠ
Anna Ondrejková, poetka
Ján Svetlan Majerčík, pesničkár
Stanislav Štofčík, pesničkár
Ženská spevácka skupina Závažnej Poruby
Ev. spevokol Fidelitas
Ďalší záujemci o účasť v programe

•	1	•	2	•	3	4	5	6	7	8	•	9	10	11	12	13	14	II.	15
16		I.		17							18								
20				III.							19								
21				22					24						26				28
				23					25						27				
29				30				32				34							
				31				33				35							
36			37			39						41							
			38			40						42							
43						44			46						48				
						45			47						49				
•	50							52					54			56			58
	51							53					55			57			
59										60					62				
										61					63				
64							65				67								
							66				68								
69				IV.															
70				71			73			75						77			
				72			74			76						78			
79									80			82		84					86
									81			83		85					
87			88			90		92					94						
			89			91		93					95						
96					97										99				
					98										100				
101			102				104				106								
			103				105				107								
•	108															110			
	109															111			
112			113					115				117							
			114					116				118							
119				120		122					124								126
				121		123					125								
127		V.																	
128					129					130						131			

TAJNIČKA

Václav HAVEL - výrok

- 1 - plot
- 2 - bezhrbá ťava
- 3 - Park kultúry a oddychu
- 4 - jeden z mušketierov alebo aj grécky ostrov
- 5 - malý kôň
- 6 - ťažné žrde na vozoch
- 7 - nuže, nár.
- 8 - patriaca Edovi
- 9 - písmeno gr. abecedy
- 10 - útok
- 11 - počítali
- 12 - abvolt
- 13 - oheň na horách
- 14 - preklenie rozostupu stĺpov či pilierov oblúkom
- 15 - ozn. ruských lietadiel
- 16 - chem. zn. kyslíka
- 17 - africké kopytníky
- 18 - cestujúci v púšti
- 19 - druh, názov cigár
- 20 - aha, pozri
- 21 - alkohol. nápoj
- 22 - Chaplinova manželka
- 23 - dal dokopy tmelom
- 24 - silné analgetikum i droga
- 25 - zberačka perlorodiiek
- 26 - tuhý komunálny odpad
- 27 - Dionýz dom.
- 28 - stá, básn.
- 29 - africká antilopa

- 30 - taliansky súhlas
- 31 - pleva odbor.
- 32 - latinský pozdrav
- 33 - obopni opaskom
- 34 - bývalý českoslov. futbalový reprezentant
- 35 - televízna levica
- 36 - ŠPZ okr. Dunajská Streda
- 37 - tankový prapor
- 38 - rezeň v 3-obale
- 39 - štípajúci hmyz
- 40 - styky
- 41 - umelé hnojivo
- 42 - už mám dosť toho života (odvod. od psa)
- 43 - troška, málo
- 44 - Pascal zn.
- 45 - povieval si, dul si
- 46 - alpský vodca, šport.
- 47 - ostrov v Nórsku
- 48 - fínsky literát
- 49 - malá smietka z chleba
- 50 - dedinka v okr. Lučenec kde 36 rokov žila spisovateľka Božena Slančíková Timrava
- 51 - hudobné spevácke teleso
- 52 - hadie citoslovce
- 53 - popruhy, šle
- 54 - zn. kvalitnej múky
- 55 - veľa
- 56 - ampér zn.
- 57 - 3 rímsky
- 58 - bulharský panov. rod
- 59 - miesto po uhasení požiaru
- 60 - český skladateľ

- 61 - kilotona
- 62 - meno mačky
- 63 - ruská rieka i španiel. titul
- 64 - obliata
- 65 - zn. ribonukleovej kyseliny
- 66 - meno Zátópka (inic.)
- 67 - cudzie mužské meno
- 68 - povzdych pri zač. modlitby
- 69 - krstné meno Zátópka, 3 násob. Olymp. víťaza v behu v Helsinkách
- 70 - pozri, hľa, po rusky
- 71 - X foneticky
- 72 - čln na Rýne
- 73 - pojem duše u st. Egypťanov, i model Fiata
- 74 - vyvýšené miesto v porubs. kostole kde je orgán a cirkevníci
- 75 - posuň vec z miesta
- 76 - štát ležiaci medzi Ukrajinou, Rumunskom a pri Čiernom mori
- 77 - v nátri lek.
- 78 - mužské meno
- 79 - jeden z oceánov
- 80 - čínska droga
- 81 - grécky bojov. v Trójskej vojne, hrdina Homérovej Iliady. Zranený bol šípmo do nohy- päty. Toto poranenie nesie jeho meno
- 82 - nič, nula
- 83 - kódy štátov Talianska a Gibraltaru
- 84 - amer. National Airlines označ.
- 85 - vyvaľuje sa v posteli
- 86 - horská bystrina
- 87 - krajský výbor
- 88 - častica či spojka

- 89 - Akadémia muzických umení
- 90 - iné, o
- 91 - zvolanie do telefónu
- 92 - obyvatelia starov. Aonie
- 93 - Anna, Žela, Vlada
- 94 - Valerián skrat.
- 95 - obraz, stenu, pery
- 96 - iné, inakšie náreč.
- 97 - na jar sejeme v záhrade (strukovina)
- 98 - pažravo žerú (o zvieratách)
- 99 - druh kukučky i záporová spojka
- 100- rieka v Portugalsku
- 101- lúmen skr.
- 102- športový kód ČADA (štát) i citosl. smiechu
- 103- apanáž, dôchodok
- 104- Izraelita
- 105- ruské prístavné mesto u Čierneho mora
- 106- slovenské mesto so ŠPZ –GA-
- 107- 501 rímsky
- 108- náš legendárny hokejový brankár. ZOH – 1x striebro, 2 x bronz. 3-násob. MS. Najlepší brankár MS 1965. Predčasne zomrel
- 109- mesto so šíkmou vežou
- 110- Olympijský výbor
- 111- Anna dom. i nafukov. resust. figurína
- 112- has smäd
- 113- ang. rockový spevák John
- 114- pravý prítok Volgy
- 115- levy český
- 116- preliezaj
- 117- pozri, pozri
- 118- otázka 1. pádu
- 119- porážka na plný bod v džude
- 120- 5000 rímsky
- 121- ozón zn.
- 122- vysokohor. mesto vo Francúzsku a Taliansku
- 123- starobabylonské mesto, mesto Sumerov
- 124- klud, kludne, básn.
- 125- chem. zn. yterbia
- 126- detský pozdrav
- 127- nekovový žltý prvok ch.zn.
- 128- francúzsky atol
- 129- trauma, poranenie
- 130- jedno i druhé
- 131- ved. názov krídla

v riadkoch:

- v 2. r. - vedľa rim. I - liter zn.
v 3. r. - za tajn.č. III. - oblička lek.
v 11. - za tajn. č. IV. - omotá
v 20. - za tajn.č. V. - zátka na sude

v stĺpcoch:

- v 3. stl. - pod tajn.č. I. - inic. mena Sagana
v 3. - pod tajn. č. V. - ch.zn. dusíka
v 6. - pod tajn. č. IV. - slabomyselný človek
v 19. - pod tajn. č. II. - alumínium ch. zn.
Pomôcky: AIM, ALES, ARADE, ARKADA, ENDRIUS, KADRABA, O PANE, PALEA, SENJA

Pozor! V krížovke nie sú dodržané dĺžne!
Tajnička z č. 75: Jednou z výhod dobrých skutkov je, že povznášajú dušu a dávajú jej silu na skutky ešte lepšie. (Jean Jacques Rousseau)

autor: Pavol Staroň

ŠPORT

Nie je dôležité zvíťaziť, ale zúčastniť sa
Pohár víťaza zostal doma

Olympijská myšlienka sprevádzala 19. ročník futbalového turnaja **O pohár starostu Závažnej Poruby**. Počasie prialo, atmosféra športová, priateľské stretnutia. Hral sa dobrý futbal. Predstavoval potešenie z hry ako pre hráčov, tak aj pre divákov. Jednoducho: turnaj sa vydaril.

Poradie:

1. ŠK Závažná Poruba
2. ŠKM Liptovský Hrádok
3. TJ Baník Dúbrava
4. FC 34 Palúdzka

text i foto: -dm-

• Turnaj otvoril starosta P. Baráni (vľavo)

• Hralo sa naplno

• Najlepší hráč turnaja Radoslav Bella

V Závažnej Porube sa konal ďalší ročník Football Playcup-u

Tretie pokračovanie futbalového turnaja bolo opäť otvorené pre všetkých amatérskych, ale aj profesionálnych futbalistov. „Výhodou je, že sa naň môžu prihlásiť všetci, ktorých šport baví. Rozdielom je to, že hráči nemusia byť registrovaní, stačí, keď prídu a bavia sa dobrou náladou a hlavne futbalom,“ informoval jeden z organizátorov turnaja.

Prvá myšlienka sa zrodila pri stavebných úpravách na ihrisku. „Keď sme prehadzovali štrk na lopatkách, tak kamarát Maťo Mikuláš povedal, že zorganizujeme turnaj a o dva týždne sa mu to aj podarilo,“ opisuje začiatky Juraj Lešťan. Prvý ročník sa odohral presne pred štyrmi rokmi, keď si cestu na umelý trávnik našlo až desať mužstiev a ako organizátori priznali, o zápravu bolo postarané.

Zahrali si aj dievčatá

„Prípravy s aktuálnym ročníkom sa začali pár mesiacov pred samotným štartom turnaja. Celý kolotoč bol hlavne o peniazoch a sponzoroch. Podporu sme hľadali cez známych. Tento ročník sa pripravoval ťažšie, pretože bolo málo času, ale myslím si, že dopadol celkom dobre,“ vysvetľuje ďalší organizátor Matej Mikuláš.

Prvýkrát sa na turnaji objavili aj futbalistky MFK Tatran Liptovský Mikuláš. Nastupovali do každého zápasu s dvojgólovým vedením, ale aj napriek tomu potrápili nejedného súpera. „Chceme sa zdokonaľiť, tak chodíme aj na takéto turnaje. Zápas nám ukázali, že musíme zapracovať na kombinácii, pretože na ihrisku máme často problém si nahrávať,“ vysvetlila kapitánka dievčenského tímu Šarlota Lacková.

Semifinále bolo napínavé

Okrem dievčenského zastúpenia MFK Tatran Liptovský Mikuláš zavítal na turnaj aj výber staršieho dorastu, ktorý mal jasnú prevahu nad každým súperom a hral si vlastný kombinačný futbal.

Celý turnaj sa niesol v dobrej atmosfére. Záver celej akcie sa skončil diskotekou, ktorá bola posledným klinčekom organizátorov za celkovým vydareným turnajom v Závažnej Porube.

1. miesto - Water Rescue Team, **2. miesto** - Matica slovenská, **3. miesto** - G-Star

Tomáš Batiz

Ervín Suchý žil a býval v Závažnej Porube

Značne schátralý hrob v pravej, západnej časti porubského cintára je označený menom Ervín Suchý.

Priezvisko Suchý je na Porubu neobvyklé meno. Kto to teda bol? V krátkosti sa pokúsime popísať jeho životný príbeh smerujúci z Bratislavy do Závažnej Poruby.

Ervín Suchý patril do dobre situovanej rodiny podnikateľa. Jeho vášňou bol šport a to hlavne futbal a hokej. V oboch týchto športoch hrával za vtedajší ŠK Bratislava, ktorý sa v tej dobe presadzoval nielen na úrovni bývalého Československa, ale aj na európskej scéne. Na fotografii je mužstvo ŠK Bratislava po získaní titulu amatérskoho Majstra ČSR v roku 1927. Tabuľka predstavuje výsledky najvýznamnejších zápasov. Ervín Suchý stojí v strede a v rukách drží vlajku ŠK Bratislava. Podobne v hokeji patril k zakladajúcim hráčom ŠK Bratislava.

No ani táto športová sláva a zásluhy o rozvoj slovenského športu mu nepomohli. Začiatkom päťdesiatych rokov, keď sa nová vládna trieda potrebovala dostať k lukratívnemu bývaniu v Bratislave, vyhlásila akciu B.

V rámci tejto akcie bol Ervín Suchý spolu s manželkou a malými deťmi vysťahovaný na Oravu do Jasenovce, kde obývali rozpadávajúcu sa drevenicu. Po príhovore priaznivcov mikulášskeho hokeja poskytli tejto rodine lepšie podmienky bývania Michal a Matej Ilanovský – Hrubký. Ervín Suchý však nemal pokoj ani v Liptove. Stále bol sledovaný a bola snaha ponížiť ho a dostať k zametaniu ulíc. To už bolo moc aj na jeho športové srdce a tak náhle zomrel vo veku 43 rokov. Týmto sa skončili aj jeho snahy pomáhať športu v Závažnej Porube a hlavne hokeju v Liptovskom Mikuláši. Zostane pravdou, že určitý čas trénoval reprezentačné mužstvo Závažnej Poruby a to na starom ihrisku povýše dediny. Aj keď ako futbalista nebol hráčom Závažnej Poruby, bol niekoľko rokov občanom našej obce a navždy zostane v histórii porubského športu ako jeden z najslávnejších slovenských športovcov, na ktorého by sme nemali zabúdať.

Ing. Ľudovít Jurečka, foto: archív

• ŠK Bratislava, amatérsky majster ČSR 1927. Ervín Suchý, kapitán, uprostred s vlajkou.

Nositelia tradícií

• Dožinkový sprievod pod Poludnicou

• Už nám Pán Boh pomohol...

• Sprievod pohostili a nechýbal ani tanec

• Veniec odovzdali starostovi P. Baránimu

A hniezdo ozaj osamie.
Zatíchne, čo v ňom znelo.
No nezareptá – prečo aj?
– veď dovŕšilo dielo.

Dožinky

Nositelia tradícií zo Závažnej Poruby oživil v nedeľu 6. októbra 2013 dožinkové zvyky. Sprievod sa začal pri Zivke a prešiel po celej obci. V kultúrnom dome, kde sa pri príležitosti Mesiaca úcty k starším stretli najstarší občania, odovzdali veniec starostovi. Tento akt symbolicky znamenal ukončenie zberu úrody a vyjadril poďakovanie za úrody zeme. V ďalšom programe účinkovala tanečno-spievacká skupina z Východnej. Bol to sviatok vo sviatok. Kto prišiel, odchádzal do svojho príbytku posilnený na duchu. Veď slávnosť sa vydarila a v prítomných zanechala trvalú spomienku na mladé roky, keď takéto zvyky a spev bývali každodennou súčasťou života.

Foto: Ing. Ján Jambrich

Lesný beh

V nedeľu 29.9. 2013 sa v bežeckom areáli uskutočnil už 43. ročník lesného behu Memoriál Štefana Kubovčíka. Súťažilo sa v 11-tich kategóriách od najmenších škôlkárov až po dospelých.

120 účastníkov behu privítalo krásne jesenné počasie, výborná atmosféra a vôňa gulášu, na ktorom si pochutnali tak pretekári, ako aj organizátori behu. Všetci zúčastnení vyslovili pochvalné slová na výborne upravené trate a aj na celú organizáciu preteku. Týmto chceme poďakovať všetkým, ktorí svojou pomocou prispeli k úspešnému priebehu pretekov, či už pri úpravách tratí alebo samotnej organizácii. Vďaka patrí aj sponzorom, ktorí podporili toto podujatie. Sú to: Obec Záv. Poruba, Snico, Steiger, Intersport, Jursport, Solido, Eja, Stolárstvo Piatka, Stolárstvo Bukas, Ján Kováč, Ján Šúlek, Quiltex, Pemmeva, Garmin, Čalúnnictvo Fenik.

Ešte raz všetkým veľká vďaka a môžeme sa spolu tešiť na ďalší ročník, ktorý sa opäť pokúsime niečím vylepšiť, aby sa všetci, ktorí sa ho zúčastnia, cítili u nás dobre a šírili dobré meno obce mimo jej chotára. Výsledky na www stránke Závažnej Poruby.

Text i foto: -Peter Lešťan-

• Foto: -dm-

Memoriál Štefana Kubovčíka

• Účastníkov behu privítalo krásne jesenné počasie

• Memoriál Štefana Kubovčíka - štart

• Od najmenších po dospelých

• Starosta P. Baráni ocenil účastníkov

• Na stupni víťazov